

MOBILITAT COMPLICADA pàg 3
La dificultat d'aparcar a la càrrega i descàrrega genera diferents conflictes

BÀSQUET pàg 18
Vane Verbo, del Lima Horta: "M'agrada cuidar les joves"

líniahorta ^{12 anys} guinardó

Desembre 2021 · Núm. 131 · liniahorta.cat

El Baix Guinardó celebra la futura reforma de Pi i Margall

L'associació de veïns veu bé la pacificació que es farà tot i que alerta sobre la pèrdua d'aparcaments pàg 10

"La gent està farta de com està la ciutat"

Entrevista a Elsa Artadi, Junts per Catalunya

pàgs 8 i 9

NOU ESTUDI pàg 10

La Font d'en Fargues analitza la inseguretat de les dones al carrer

MEDALLES D'HONOR pàg 14

Carmel Comerç i els casals comunitaris reben el guardó

A FONTS pàgs 12 i 13

Més enllà de la política local: com es viu lluny del poder?

Foto: Joanna Chicheinitzky

ASSESSORIA VIA JÚLIA
DES DE 1963

US DESITGEM
BONES FESTES
I UN PRÒSPER **2022**

59 anys
Oficines Centrals · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tel. 933 506 400
Delegació · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tel. 935 210 640

WWW.VIAJULIA.COM

Seguete'n a:

**SI ETS
PROFESSIONAL,
FES-HO
OFICIAL**

**SERVEI
D'ACREDITACIÓ
DE COMPETÈNCIES
PROFESSIONALS**

Si tens experiència laboral o formació no reconeguda ara pots acreditar les teves competències i certificar oficialment la professionalitat que hi ha darrere la teva feina.

Consulta tota la informació a fp.gencat.cat

  Plan de Recuperación, Transformación y Resiliencia

 Finançat per la Unió Europea NextGeneration EU **Generalitat de Catalunya**

PSC

“Aquests dies, més que mai, gaudim-los als barris. Bones festes”

Jaume Collboni
Primer Tinent d'Alcaldia de l'Ajuntament de Barcelona

Captura aquest codi i **explica'm les teves idees i propostes** per millorar la vida al teu barri.

 Escriu-me

Només serà un minut

» La dificultat d'aparcar a les places de càrrega i descàrrega crea conflictes diaris arreu de la ciutat
 » Retards en les vendes *online* del comerç o situacions de perill per als ciclistes, alguns dels problemes

Alba Losada
BARCELONA

Dos repartidors es mouen amb furgoneta per Barcelona. Es troben amb la gran quantitat de trànsit del carrer Nàpols, de Diputació i també d'Aragó. Segueixen circulant, impacients, mentre un d'ells busca l'adreça del domicili a Google Maps. Ja fa 10 minuts que haurien d'haver arribat. Busquen aparcament en un xamfrà, però no hi ha cap plaça lliure de càrrega i descàrrega. Ho tornen a intentar dues, tres i fins a quatre vegades més i el resultat és el mateix. Llavors els nervis poden amb ells i aparquen impulsivament en un tram pacificat del carrer Girona. "Vinga, puja de pressa mentre jo t'espero aquí", ordena alterat un dels repartidors. Només serà un minut, es diu a ell mateix.

Aquest és un exemple de la mena de situacions amb les quals es troben molts repartidors a la ciutat, en un moment on Barcelona està fent passos per reduir l'espai que tenen els vehicles a la ciutat. De fet, només cal fer una volta de 10 minuts, sobretot entre els dilluns i els divendres, per veure furgonetes o camions estacionats en llocs de les superilles on no es pot aparcar, en doble fila o, inclús, ocupant carrils bici. Un còctel explosiu d'infraccions que, en part, és conseqüència de la gran densitat de trànsit que hi ha a la ciutat i de l'augment de compres *online* viscut arran de l'esclat de la pandèmia. Llibres, fundes de mòbil, menjar per a gats, sabatilles d'estar per casa... Es compra de tot per internet.

Una de les parts afectades per aquesta situació són, indiscutiblement, els transportistes. Després de 15 anys descarregant mercaderies a Barcelona, l'Ale-

Dos exemples de les múltiples infraccions que cada dia es poden veure arreu de la ciutat. Fotos: Cedida i Línia Horta

Jandro Muñoz cataloga la disponibilitat actual d'aparcaments de "pèssima". "Sempre està tot ocupat", assegura fent referència a una situació que, segons diu, a vegades l'obliga a estacionar en doble fila, davant de garatges o aparcaments de motos. "M'han crucificat a multes", denuncia.

UNA APP POC CONEGUDA

Repartidors com Muñoz poden utilitzar l'aplicació SPRO creada per l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) per saber a través del seu mòbil els llocs que hi ha de càrrega i descarrega a 10 municipis metropolitans, com ara Barcelona, Badalona, l'Hospitalet o Castelldefels. Des de l'AMB indiquen que la ràtio d'ús mensual és de "més de 100 operacions per plaça". Aquesta dada vol dir que poc més de tres vehicles fan servir el mateix aparcament en un dia, una xifra baixa si es té en compte la gran quantitat de furgonetes o camions que poden ar-

ribar a circular per aquestes ciutats en una gran part del dia. Per part seva, Muñoz diu que en tot el temps que ha estat treballant en el sector mai ha sentit a parlar de l'aplicació.

INTERESSOS CREUATS

Perquè el comerç pugui funcionar bé, està clar que necessita que els transportistes puguin fer la seva feina. La directora de Barcelona Oberta, Nuria Paricio, assenyala que la manca de places provoca endarreriments en les entregues *online* o que falti gènere en algunes botigues. "No es té en compte el transport de mercaderies", subratlla Paricio. "I això afecta molt el funcionament normal de la ciutat", insisteix.

A l'altre extrem del posicionament del transportista, i també del comerciant, hi ha un col·lectiu que no sempre sent que s'escolta la seva veu en una ciutat, en general, governada pels vehicles de motor: els vianants.

"Hi ha indisciplina entre alguns conductors que aparquen en àrees pacificades o superilles", alerta l'integrant de Catalunya Camina, Ole Thorson. "Són espais que han guanyat els vianants", afegeix Thorson, qui alhora adverteix que el panorama és força crític en barris com Hostafrancs o el Poble-sec, on hi ha voreres "estretes". Per allà, recorda, és impossible caminar quan estaciona una furgoneta o un camió.

CANVI D'HÀBITS

Les complicacions relacionades amb les places de càrrega i descàrrega són evidents veient els testimonis d'aquest reportatge. Tot i això, des de l'Ajuntament expliquen que el total de places ha augmentat en els darrers anys: el 2018 n'hi havia 9.921, el 2019 9.958 i el 2020 10.028 (un 85% estan incloses a l'aplicació mòbil). La majoria dels testimonis, però, creuen que la situació d'aquesta mena d'aparcaments és molt mi-

llorable a la ciutat: tothom té la sensació que hi ha poques places. Un d'ells és el portaveu d'Amics de la Bici, Albert Garcia, qui assenyala que el panorama actual ha perjudicat la seguretat dels ciclistes. "Trobar-nos treballadors descarregant en els carrils bici de l'Eixample és perillós, ja que hem de passar a circular per l'espai dels vehicles de motor", adverteix.

En aquest sentit, Garcia denuncia que part de la responsabilitat d'aquesta deficiència és de "l'immobilisme polític" que es respira a la ciutat. Per a ell, no es pot seguir "sense fer res" perquè circulin menys repartidors i diu, per exemple, que no s'ha promogut el model logístic de l'última milla, que vol centralitzar la descàrrega de mercaderies en magatzems perquè es portin fins als punts d'entrega amb transports més petits. "Hem perdut l'oportunitat que ens donava la pandèmia de fer un canvi", insisteix Garcia.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

La lupa

(In)justícia social

per Luz Guilarte (Ciutadans)

Foto: Pexels

El 25 de juliol de 2019 es va signar l'acord de govern de l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB) entre quatre partits: el PSC, els comuns, ERC i Junts per Catalunya. Després de més de dos anys d'aquest acord, i fent un repàs al mateix, un dels punts en el qual feien més incís era el de la "justícia social", un terme sempre molt utilitzat però que molt poques vegades es porta a la pràctica.

En el preàmbul del document de l'acord es deia el següent: "El territori metropolità no està al marge de les vulnerabilitats socials i econòmiques que afecten moltes de les persones que hi resideixen ni dels problemes ambientals. Això ens porta a reiterar el nostre compromís per garantir un desenvolupament inclusiu, sostenible socialment i ambientalment, que impulsi la innovació cultural i tecnològica i que afronti els reptes de l'emergència climàtica i del futur del territori mateix i de la seva ciutadania des de l'impuls estratègic cap a la transició ecològica i energètica i la participació social activa. En definitiva, una ciutat metropolitana per a tothom, més assequible, més justa socialment, més habitable i saludable".

En un altre apartat del preàmbul es deia: "Així, per fer front a aquestes voluntats i intencions, és essencial mantenir per als pròxims anys un bon funcionament organitzatiu i econòmic de la institució i alhora renovar les iniciatives encaminades a l'impuls de projectes de transició ecològica, energètica i ambiental, l'equilibri territorial, la mobilitat sostenible, el metabolisme urbà i ecològic ambiental i a dinamitzar l'economia i la inclusió social com a eixos transversals de totes les polítiques a realitzar".

També es feia un altre incís: "Un govern que es reafirma en el compromís de continuar impulsant la transparència institucional, la participació, la infor-

mació i la rendició de comptes a la ciutadania". Finalment, l'article 6 de l'acord de govern deia: "La fiscalitat metropolitana ha de ser més justa i ecològica per aconseguir una societat més sostenible ambientalment i que resolgui millor les necessitats socials i la diversitat".

Queda clar, un cop repassat, i amb la distància del temps i dels esdeveniments, que els quatre partits signants de l'acord de govern no han complert els seus compromisos. Un any més, com sempre, a finals d'any ens trobem davant de l'aprovació de les ordenances fiscals de l'AMB i dels seus impostos i taxes. I un any més, malauradament, ens trobem davant de la necessitat de reivindicar i denunciar la injustícia social que suposa el Tribut Metropolità.

Un any més hem de reivindicar i denunciar la injustícia social que suposa el Tribut Metropolità

Aquest tribut compleix tots els criteris per afirmar el fracàs del govern metropolità i dels quatre partits que el conformen. Des del seu inici, en el mandat anterior, ha tingut una manca de transparència institucional, de participació, d'informació i de rendició de comptes davant de la ciutadania. Ho demostra el fet que hagi estat judicialitzat i que el seu càlcul encara avui sigui un misteri. Malgrat les nombroses reivindicacions per part de diverses plataformes sorgides en contra d'aquest tribut, la resposta dels quatre partits del govern ha estat la indiferència i la negació del problema, tot plegat derivant en una falta greu de transparència i de rendició

de comptes davant de la ciutadania mobilitzada i dels grups polítics com el nostre, Ciutadans, que cada any denunciem aquesta situació.

Aquest tribut no compleix cap dels criteris marcats en l'acord de govern. No és la millor manera per lluitar contra les vulnerabilitats econòmiques i socials. No és la millor manera per crear una ciutat metropolitana per a tothom, més assequible, més justa socialment, més habitable i saludable. Tampoc és la millor manera per tal que l'AMB assoleixi una fiscalitat més justa i ecològica per aconseguir una societat més sostenible ambientalment i que resolgui millor les necessitats socials i la diversitat. És a dir, els diners ingressats amb aquest tribut injust tampoc han servit per veure reflectides unes millores en el benestar i la qualitat de vida de la ciutadania.

Tot això són motius més que suficients per continuar reivindicant que aquesta no és la manera de fer "justícia social", més aviat al contrari. Són motius suficients per continuar reivindicant que volem eliminar aquest tribut profundament injust i que només té un objectiu purament recaptatori. Són motius suficients per continuar donant suport a les plataformes de veïns i veïnes contràries al pagament d'aquest tribut i, en definitiva, són motius suficients per continuar lluitant per revertir aquesta injustícia social.

Si realment ens creiem l'AMB com una entitat amb capacitat per recollir un consens majoritari dels 36 municipis que en formen part, el primer que caldria és que tots els grups polítics representats també s'ho creguin. I que potser cada cop que comença un nou mandat es marquin uns objectius assolibles i transversals que vagin més enllà del pur repartiment de sous i càrrecs, en especial d'aquestes quatre formacions que avui dia formen el govern d'aquesta entitat: PSC, els comuns, ERC i Junts per Catalunya.

Aquí es piula

El Twitter en paper

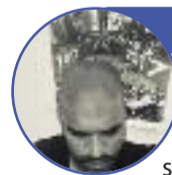
@albasidera

Resum: un senyor de Cs, assessorat per un exdiputat de Cs i fundador de Societat Civil Catalana (SCC), fa servir el seu fill per fer política contra el català a l'escola. S'activa la poderosa maquinària mediàtica i judicial dels que volen carregar-se la immersió. Un show grotesc, uns silencis reveladors.

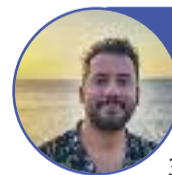
@ginadrieguez

Quan no teníem carrera, ens deien que les bones feines eren per a ells perquè tenien estudis. Llavors la classe treballadora vam tenir carrera i ens van dir que era qüestió de tenir màster i idiomes. Ho hem fet i ara resulta que a ells no els cal tot això perquè tenen TALENT.

@JordiMagrinya

Als treballadors dels magatzems d'Amazon se'ls prohibeixen els mòbils. Això va fer que aquest divendres [10-12-21] no poguessin rebre les alertes del centre d'emergències d'Illinois i 6 d'aquests treballadors hagin mort després que un tornado arrasés el magatzem on treballaven. Un crim.

@semponspuig

Masterchef Celebrity va acabar de gravar-se el 31 de juliol. Va començar a emetre al cap d'unes setmanes. Temps suficient, sabent que la Verónica Forqué havia abandonat per depressió, per fer una edició i postproducció del programa càlida i respectuosa amb ella. Van decidir trencar la joguina.

Director Editorial: Arnau Nadeu
Subdirector d'edicions: Albert Ribas

Redacció: Albert Alexandre (diari metropolità), Anton Rosa (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Olga García (Vallès), Francisco Javier Rodríguez

Dipòsit Legal: B 15472-2010

(l'Hospitalet i Baix Llobregat), Alba Losada (Districtes de Barcelona), Anna Utiel (Montse-ratí) i Toni Delgado (Esports)

Dept. de Producció gràfica: Susana Dicenta
Dept. Comercial: Lola Gutiérrez
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Premi Tassis Torrent de Comunicació 2011 Diputació de Barcelona

Editor-Gerent: David Centol i Lozano
Director Editorial: Arnau Nadeu
Coordinador de Vendes: Marcelo Villanueva
Coordinadora de Producció gràfica: Marga Moreno
Estratègia digital: Anna Corbatera
Webs temàtics: Pere Giménez i Quim Miró

grup comunicació 21 www.liniaxarxa.cat

Els semàfors

AV Font d'en Fargues

L'Associació de Veïns i Veïnes de la Font d'en Fargues ha finançat gran part d'un estudi que han impulsat dos veïns, Mar Vives i David Andrés, per analitzar la sensació d'inseguretat que senten les dones en caminar pel barri de nit.

pàgina 10

Carmel Comerç

L'entitat Carmel Comerç ha rebut una Medalla d'Honor per la seva tasca dedicada al comerç de proximitat durant un quart de segle, i especialment pel suport que ha ofert als negocis del barri d'ençà que va començar la pandèmia.

pàgina 14

Vane Verbo

La capitana del Lima Horta Bàsquet ja fa vuit anys que forma part del conjunt hortenc. Verbo, en una entrevista a *Línia Horta*, demostra el seu compromís amb l'equip i la seva capacitat de lideratge a dins i a fora de la pista.

pàgina 18

El + llegit

líniahorta.cat

- 1 Els eixos comercials aposten per un Nadal farcit d'activitats
- 2 Xavier Marcé: "El model turístic de Barcelona d'avui no és tornar al 2019"
- 3 El veïnat atura les obres d'un supermercat amb amiant
- 4 Es mantenen les diferències sobre el solar de l'hort El Brot
- 5 Pressió perquè l'Ajuntament expropiï la Torre del Moro

La clau

En defensa de l'algoritme

per Martí Casamajó, membre de Restarling Badalona

Tot judici just necessita un advocat defensor per a l'acusat, però hi ha acusats de segons quins delictes que els costa déu i ajuda trobar un advocat que els defensi. Crec que abans d'anar a la universitat mai havia sentit la paraula algoritme. Ara la sento cada dia a tota mena de converses i articles d'opinió, segons els quals els algoritmes són misteriosos éssers d'una perfídia satànica. No serà fàcil defensar-los, però algú ho haurà d'intentar, encara que el veredict ja l'han avançat: culpables!

Abans de començar a programar ordinadors vaig aprendre que, per resoldre un problema, hi ha una manera de pensar i estructurar la solució a partir d'una seqüència lògica i finita de passos, cadascun dels quals és una acció concreta i ben definida. Un exemple ben quotidià d'això seria una recepta de cuina o el mètode que ens expliquen a l'escola per fer una multiplicació o una divisió. L'algorísmia s'utilitza des de fa molts segles i és una molt bona eina per estructurar el cap, és a dir, per pensar de manera endreçada a l'hora d'encarar un problema. És per a aquest motiu que, en els últims anys, han sortit multitud d'iniciatives, com code.org, que pretenen introduir l'algorísmia a la canalla per estimular la creativitat, el pensament crític i l'interès per la ciència i la tecnologia amb noves estratègies educatives.

Gairebé 200 anys després que Ada Lovelace escrivís el primer algoritme dissenyat per ser

executat per un ordinador, ja us podeu imaginar com han evolucionat les màquines i els algoritmes que les fan funcionar. Ho han fet fins al punt que ens permeten endevinar el futur amb molt alta fiabilitat, encara que tot depèn de la complexitat del sistema del qual volem predir el seu comportament. Em sorprèn amb quina normalitat i exigència de precisió hem incorporat la previsió meteorològica diària.

DeepMind va saltar a la fama quan els seus algoritmes van ser capaços de derro-

Els algoritmes els podem utilitzar per fer coses bones o dolentes

tar els millors jugadors d'escacs i go del món, però recentment han estat capaços de predir, en pocs dies i amb precisió atòmica, l'estructura de les proteïnes, cosa que en un laboratori requeriria 10 anys de feina. Això pot facilitar enormement el desenvolupament de nous medicaments amb aplicacions com ara contrarestar la resistència als antibiòtics.

Hi ha una certa paranoia amb els algoritmes. A mi m'es-

tà bé que Spotify em suggereixi músics que no coneixia basant-se en el que dedueix que m'agrada, però miro de ser conscient que també intenta col·locar-me el que li interessa per al seu negoci. O és que no ho han fet sempre el de la botiga de discs o l'emissora de ràdio?

Ara bé, cal ser prudents i tenir clar que les màquines no pensen, ni crec que ho facin mai, però poden actuar de forma molt similar i fer-ho molt ràpidament. Com gairebé qualsevol cosa d'aquest món, els algoritmes els podem utilitzar per fer coses bones o dolentes. O simplement coses absurdes.

En l'era de les pantalles i la distracció, cal advertir dels riscos de pèrdua dramàtica de capacitat de percepció. Aquest és el risc. L'algoritme no és un ésser viu, no pot tenir una experiència i sense experiència no hi pot haver pensament.

El filòsof Josep Maria Esquirol ens dona algunes claus per protegir-nos al seu llibre *La resistència íntima*: existir és, en part, resistir. I sí, ens cal consciència, voluntat i coratge per als setges als quals estem sotmesos. També els dels algoritmes. Alguns.

Així doncs, culpables o innocents?

Línia Horta no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#CasBenaiges

#NarcotràficABarcelona

#LaCovidDisparada

@arnau_blanck: El coordinador del futbol base del Barça va deixar el club fa uns dies per "motius personals". Ara, 60 testimonis denuncien abusos i vexacions sexuals.

@miqueljarque: Cop contra la droga a Barcelona [...] La Guàrdia Civil hi ha detingut un dels narcotraficants més buscats d'Europa.

@ToniTrilla: Delta ens ocupa. Òmicron ens preocupa. Delta: la dura realitat, contagis a l'alça i més pressió sobre el sistema sanitari. Òmicron: atents a noves dades i estudis.

La millor inversió (pública) possible

per Oriol Lladó

En els darrers anys hem anat veient com els temes d'habitatge anaven migrant de les pàgines d'economia dels rotatius a les de societat i, fins i tot, a les de política (atesa la urgent i enrevesada agenda legislativa i deliberativa que el tema ha generat al Parlament o al Congrés). De veure l'habitatge com un factor de transacció (un mer bé econòmic, vaja) hem anat passant a una mirada més real; l'habitatge com a vector en el qual es concentren moltes de les grans problemàtiques que avui afecten els nostres veïns. Quan parlem d'habitatge parlem també de fracàs escolar, de salut mental i física, de seguretat i, fins i tot, de crisi climàtica. Parlem, en definitiva, d'oportunitats i de com construïm una societat més justa i segura. És, el de l'habitatge, un factor estructurant. No és només una *comodity*, una mera inversió.

L'emergència habitacional d'ara no és un fenomen nou o sorprenent, sinó que, ben al contrari, és la conseqüència de moltes decisions i omissions acordades fa temps. Val la pena preguntar-se per l'impacte de les decisions (i omissions) que estem assumint avui. L'estem encertant? O un mal diagnòstic i una dèbil planificació estratègica –potser disfressada rere bones intencions– ens estan tornant a lligar les mans de cara al futur? Preguntar-se les coses no hauria de ser mai una pèrdua de temps. Ens hi juguem massa.

En tot cas, és una bona notícia la sensibilització (i mobilització) ciutadana i l'expertesa i sofisticada gestió de dades disponibles. En un horitzó de prudent esperança tenim també els canvis legislatius en tràmit al Parlament i al Govern, i la sòlida aposta pressupostària en els comptes del 2022, que caldria salvaguardar.

Les dades recents indiquen com, després de la Covid, la desigualtat s'ha anat cronificant (més) als nostres barris i ciutats, afectant (de nou) els perfils més vulnerables. I sí, la realitat ens continua mostrant tossudament com els desnonaments segueixen resistint tota moratòria i com, malgrat l'esforç inversor cada vegada més important per part del Govern i els intents legislatius per afavorir l'ampliació de l'oferta, el parc públic d'habitatge continua quedant molt lluny dels estàndards europeus.

ocupacions normalitzades en tantes i tantes finques de la realitat metropolitana) porta associada una provisionalitat i una incertesa amb efectes evidents en l'estabilitat econòmica i emocional de moltes (moltíssimes) famílies, amb impactes clars en la salut mental, el rendiment escolar, les relacions familiars... Això, més la caiguda d'ingressos de moltes famílies, ha fet entrar en crisi, com una reacció encadenada, les comunitats encarregades del manteniment de les façanes i dels espais compartits. Aquest és, de fet, un dels grans temes ocults de l'actualitat metropolitana i que té un evident impacte en la convivència i la seguretat dins de les finques. En els darrers mesos ha augmentat la sinistralitat associada amb el manteniment deficient i les males condicions de salubritat. Com donar-hi resposta?

Perquè el cas és que el parc immobiliari de l'àrea metropolitana és vell, en molts casos precari, poc eficient i molt rígid. Condicions materials que requereixen noves solucions, que han d'anar més enllà dels ajuts habituals (encarcarats i que deixen moltes persones enrere) i que han de tenir una necessària perspectiva comunitària i transversal. Cal, a més, una revisió en profunditat de

la legislació que flexibilitzi tràmits i solucions d'habitabilitat, que afavoreixi un nou disseny que s'adapti als temps actuals, que impulsi amb força la rehabilitació i que sigui molt més exigent pel que fa a la petjada ecològica.

Que les coses no es poden canviar d'un dia per l'altre tothom ho entén, però almenys no ens equivoquem amb les receptes. L'habitatge és una inversió, però no en clau privada sinó pública. És, de fet, la millor inversió possible.

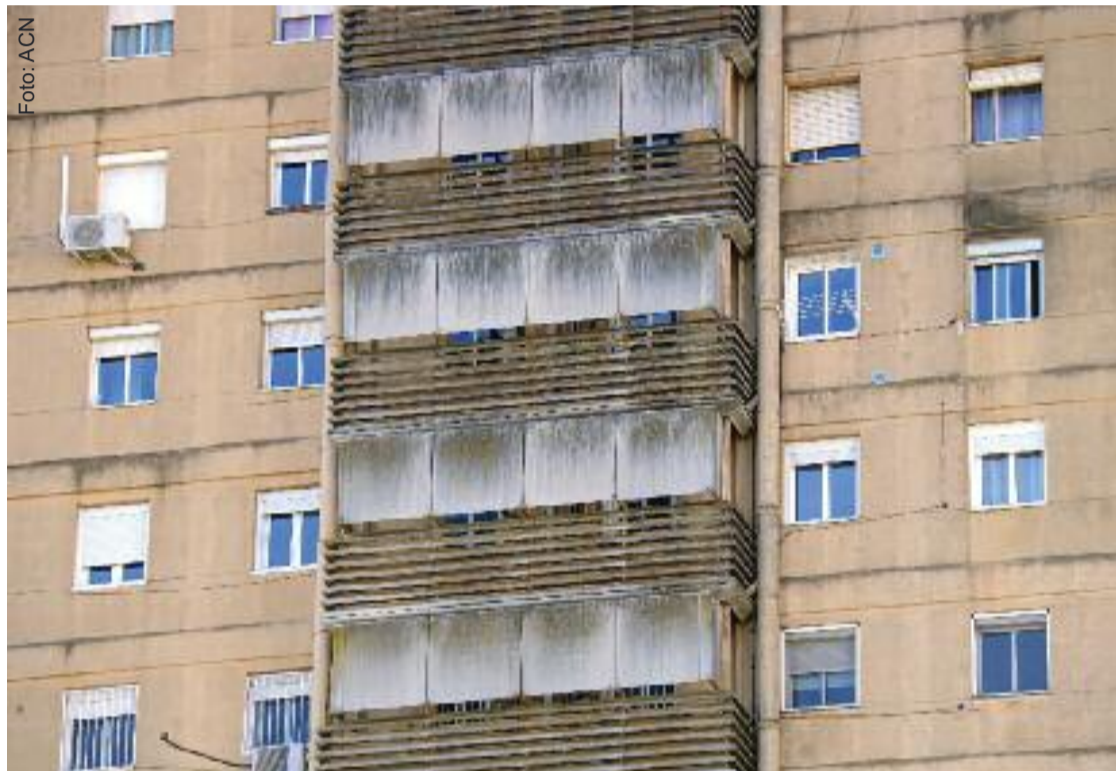

Foto: ACN

Els desnonaments són, precisament, un dels indicadors més visibles i dramàtics de la crisi de model. Però no són l'únic indicador. També ho és el procés de segregació vinculat amb la desregulació global i l'especulació de preus, així com la manera com els joves, els col·lectius amb necessitats especials o les famílies monoparentals veuen perjudicat el seu horitzó vital, expulsats del mercat. Tot plegat dins d'un context de pisos buits escandalós.

La tinença irregular de molts pisos (és a dir, les

Les millors perles

Una escola no deixarà que els alumnes piquin el Tió per fer-lo cagar. I no és perquè s'hagin portat malament, sinó que consideren que donar cops de pal a un tronc és un acte violent. Sort que la canalla és més intel·ligent que tot això.

Una dona va relliscar i va caure l'any 2017 al pàrquing del Mercadona de Vidreres, a la Selva. Ara, l'Audiència de Girona ha condemnat el supermercat a indemnitzar-la amb 46.000 euros. No us venen ganes de caure?

Desenes de persones s'han manifestat per demanar la dimissió de l'alcalde de Granada, Francisco Cuenca, per un motiu de pes: el consideren "satànic". Ho tenen clar perquè ha penjat uns llums de Nadal que recorden una creu invertida.

Es parla poc de la bellesa natural dels camells, però a l'Àrab Saudita és un tema amb el qual no es poden fer bromes... ni trapes. Per això han desqualificat d'un concurs 43 camells que duïen bòtox i altres retocs estètics.

Sagrada Família

LA FOTO

Tribuna

Juliana

per David Fernàndez

«M'apunto a tot el que hem oblidat i al que volem recordar i no podem. (...)»

M'apunto amb els qui saben per què riuen i, per tant, no els fa cap vergonya plorar. (...)»

M'apunto, en conseqüència, a tot allò que la guerra desbarata.

A tot allò que, després, costa tant de tornar a compondre.»

Montserrat Roig

Divendres 5 de novembre va ser, malauradament i forçosa, de comiat sobtat. Del mal de dir adeu amb *morrinya* anticipada. Tot just el dia abans, l'Eva em va escriure, a contracor, per dir-me que la Juliana havia marxat amb 95 anys. Gairebé cent anys al cos, a l'espatlla, a les mans i a la vida sencera. La Juliana. La Juliana de Fuertescusa (Cuenca), exilis interiors i «migrant del seu propi país». La Juliana Martínez Molinera, la Juliana del quiosc de Rius i Taulet –avui, plaça de la Vila de Gràcia. Dit així, potser no diu gaire, d'entrada. De sortida ho diu quasi tot. Divendres de tristesa insondable, el temps es va aturar en sec, com aquells dies on has de seure a agafar aire al primer banc que trobes i repensar-ho tot. I mirar molt lluny per entendre de prop. Anònimes imprescindibles, la Juliana, una entre tantes i tantes com ella, explica com ningú els plecs i osques de la intrahistòria del país. D'on venim, on som encara i on voldríem arribar.

Les bones notícies corren, diuen –les dolentes, sempre molt més. Feia molt –anys– que no la veia. El darrer cop va ser a plaça durant una Festa Major, això segur. Incapaç de recordar de quin estiu proper parlo, l'inesborrable és que la vaig veure amb el seu somriure de sempre, càlid, tenaç i impertorbable. Tant que encara dura i perdura. La dona tranquil·la, de rialla tímida sota el nas, que ens havia captivat quan érem uns vailets que sortíem corrent del batxillerat i enfilàvem els carrers per esbargir-nos. Devia ser abans dels Jocs Olímpics del 92, quan la vam conèixer. Un dia, rere molts dijous que ja els havíem vist asseguts al carrer Perla despertar-nos la curiositat, ens hi vam aturar. Qui era aquella gent gran que sempre era allà, a l'hivern amb estufes catalítics i, a l'estiu, a peu de carrer? Aquell local auster era la seu de la cèl·lula de Gràcia del Partit dels Comunistes de Catalunya (PCC). Elles i ells, comunistes –en Josep Mariné, la Isabel Vicente, en Jaume Carbonell, l'Enriqueta Bonafont, en Carles Massip, en Vicenç Gilabert, en Casas. I des d'aquell dia, cada dijous fèiem parada i escolta. Per escoltar d'on veníem. Un dia era Mauthausen i l'altre la lluita clandestina; la setmana següent les vagues i sempre la història que mai ningú ens explicà. Vam aprendre més en aquelles tardes inacabables que en alguns màsters caríssims que mai vam fer.

Com si encara hi fos avui cada cop que hi passo, allà hi havia la Juliana –atenta, discreta, educada, amb una amabilitat geomètrica de veu suau. Havien passat ja seixanta-cinc anys des del seu naixement a un petit poble de la serra de Cuenca, d'on encara retenia els dies lliures de la República –i el mestre Don Bernardo, purgat després; i aquella escola que, a ella, se li va acabar de cop– i, sobretot, el fred, la gana, la malaltia i la por que vindrien en la llarga nit franquista. I el desterrament. El pare fou empresonat per republicà –i ella viatjava a peu, vuit quilòmetres, per agafar el bus de línia, la *Campichuelense*, i dur algun aliment fins al seminari de Cuenca fet presó, fent *comuna* amb totes les dones dels empresonats. Pocs anys després, el pres seria el seu company Gerar-

do Martínez, treballador de la construcció. Fou després de la caiguda de part de la direcció del PSUC en les detencions posteriors a la vaga dels tramvies del 1951 i rere un judici encara militar. A casa tenien una antiga Minerva, una màquina d'escriure per a la confecció de propaganda perseguida, que va dur la Juliana a haver de visitar, durant any i mig, l'hotel del carrer Entença. És a dir, la Model. Només sis anys abans, l'any 1945, fugint de la misèria, la Juliana havia arribat precàriament a una Barcelona feta ciutat desconeguda, desproveïda i trista. Al desaparegut cinema Roxi va veure la primera pel·lícula de la seva vida: *Cumbres borrascosas*. Van sobreviure en un garatge del Güell cuinant en fogonet de carbó, servint una família. Després va anar al carrer Septimània, en un pis que pagava el partit en una finca que va acabar sent desnonada per ampliar Lesseps. I d'allà al carrer Pere Serafi. I d'allà a agafar el quiosc de la plaça, on es pelava de fred. I on, amb el temps, arribarien el Tele-Express, Mundo-Diario o La Codorniz. I mil preguntes per a cada història. Després la vida, que continua, i allà la Juliana, que mai va oblidar tot el que havia après en temps molt pitjors –el suport mutu, la solidaritat, l'ajut entre iguals– i que sempre va fer costat als *camarades* més grans, alguns massa sols.

Al quiosc de la quiosquera més discreta i estimada de la Vila de Gràcia hi trobaves als anys noranta la poca premsa alternativa disponible. Que això passés tenia massa a veure amb el passat recent i esbotzat –nosaltres, nascuts sota la democràcia de l'amnèsia– i amb els compassos de la lluita contra la dictadura. En democràcia, tenia la poca premsa alternativa disponible. Però sota la dictadura, amagava la premsa clandestina comunista del moviment obrer i aquell quiosc es feia servir com a garita segura d'enllaç per a les comunicacions del partit. Sempre que hi passo hi penso: des d'aquest quiosc, des de qualsevol lloc, et pots comprometre. La Juliana no militava al partit i, fins a la detenció, desconeixia la implicació real del seu company. S'hi va afiliar quan es va legalitzar i quan li va demanar en Josep Maria Nebot: «*Ya que tú no puedes ir –porque estaba todas las horas trabajando– ya te apuntó yo*». Coneixedora directa de la repressió, memòria contra tot oblit i massa impunitat, va estar sempre vinculada a l'associació d'expresos polítics. Història de silencis, tantes històries pendents d'explicar-nos encara i contra-història rebel de les dones silenciades, la Juliana ha marxat tal com va viure, senzillament dempeus.

Pluja de novembre, feia sol el dia 5 al comiat de les Corts. Una bandera republicana l'homenatjava. I sí: en trenta minuts et pot passar tot pel cap. L'ahir. L'avui. El demà. En el camí pendent de recórrer, esperant encara el bus de línia, cap al país de Julianas des d'on sempre hem resistit, construït i avançat. Des d'aquella discreció infatigable de la gent impressionant que, sense sortir als llibres d'història, ens ha canviat la vida. A millor, és clar.

«*Que la pluja caigui a poc a poc en els sembrats i l'aire passi com una estesa mà suau i molt benigna damunt els amples camps. Que Sepharad visqui eternament en l'ordre i en la pau, en el treball, en la difícil i merescuda llibertat.*»

I aleshores gràcies. Gràcies sempre, Juliana. La Juliana de Fuertescusa. La Juliana Martínez Molinera. La Juliana del quiosc de Rius i Taulet. La Juliana.

Foto: Arxiu

“
**La discreció
 infatigable
 de la gent
 impressionant
 que, sense sortir
 als llibres d'història,
 ens ha canviat la vida**
 ”

Flaixos

@jordicampag: Quasi 7.000 treballadors han mort en les obres del mundial de Qatar. No puc entendre que cap gran jugador no alci la veu. Jugaran en un cementiri.

@AnnaPunsoda: Soc en aquell punt de la cria en què, si una amiga m'anuncia que està embarassada, l'acompanyo en el sentiment.

@MartadeStCugat: Ni confirmo ni desmenteixo que porti tot el sant dia intentant signar un document de la Generalitat i que no pugui per no sé què de *java web starter*.

“Des del govern municipal em diuen que soc la cap de l’oposició”

Elsa Artadi

Junts per Catalunya

Arnau Nadeu / Albert Ribas
Fotografia: J. Chichelnitzky

Elsa Artadi arriba puntual a la nova redacció dels diaris *Línia*. Són dos quarts de deu del matí, però la presidenta del grup municipal de Junts per Catalunya a Barcelona ja desprèn tota l’energia que la caracteritza. Ens demana un te ben calent. A fora fa fred. És un dia plujós i Artadi ha vingut sense abrigar-se gaire. “Quan he sortit de casa ja m’esperaven a la porta i no he volgut tornar a pujar per agafar un abríc”, detalla somrient. És el ritme frenètic de la política. I més ara que sembla que tothom ja ha donat per iniciada una llarga precampaña electoral per a les eleccions municipals del 2023.

“Soc excessivament transparent i obsessivament treballadora”. Així es defineix vostè en un vídeo promocional, on també diu que es troba molta gent que té ganas d’abraçar-la quan fa actes. Sembla una bona combinació de cara a les eleccions del 2023.

[Riu] Espero que sí. És veritat que soc molt transparent i molt sincera, per-

què no sé exercir la política d’una altra manera. Això de vegades sobta la gent, però crec que també genera molta confiança.

Al vídeo també diu que és molt propera i que li agrada preguntar a la gent d’on és i quins problemes té. Tot plegat recorda molt la manera de fer de Jordi Pujol. S’hi identifica?

No els hi sabria dir, però crec que això és una gran floreta. A nivell polític, el president Pujol és inigualable. I més enllà d’això, crec que la gent té la necessitat de conèixer la

[Sobre si serà la candidata de Junts a Barcelona el 2023]

“No hi ha d’haver sorpreses”

persona que hi ha al darrere de qui surt a les fotos, als mitjans de comunicació... A mi em costa molt poc ser propera, perquè soc així en general. Amb tothom.

Què li diu la gent?

Ara, sobretot que he de ser la pròxima alcaldessa de Barcelona [riu].

I què els contesta vostè?

Que això depèn de mi, del nostre equip i de tota la feina que fa el partit, però que també depèn d’ells. I la seva resposta és que hi són a totes i que m’ajudaran amb el que calgui. Des de l’estiu cap aquí, aquest és el tema més recurrent.

Podem donar per fet que vostè serà la candidata de Junts a Barcelona i que no hi haurà sorpreses, en aquest sentit?

No hi ha d’haver sorpreses. En tot el que depengui de mi és obvi que el meu compromís amb Barcelona és total.

Hi ha alguna cosa que pot no dependre de vostè?

Tècnicament hem de fer primàries [riu]. Per tant, intento ser cautelosa, perquè no vull ofendre ningú ni presuposar res. Però espero que tot vagi bé. Perquè, repeteixo, el meu compromís amb la candidatura és absolut i, igual que molta gent, jo també em veig alcaldessa de Barcelona.

En una entrevista recent al *Línia*, i parlant dels partits amb opcions

de guanyar les eleccions del 2023 a Barcelona, Elisenda Alamany (ERC) remarcava, en canvi, que avui Junts té 5 regidors.

La volatilitat en els resultats electorals dels grups municipals a Barce-

“A nivell polític, el president Pujol és inigualable”

lona és enorme. I si no, mirin la mateixa ERC o el PSC, que fa dos dies tenien 4 i 5 regidors. Dit això, la realitat és que avui Junts és l’únic partit que té candidata clara, que té projecte i que està endreçat.

ERC no?

Els mateixos han afirmat que no ho tenen clar.

Elisenda Alamany ens deia que sí, que Ernest Maragall serà el candidat.

Ell mateix, en una entrevista recent,

deia que no estava clar. Tant des d’ERC, com des del PSC com des dels comuns s’expressen dubtes més que raonables envers les persones que ara encapçalen els seus projectes. L’únic lloc on no hi ha dubtes és a Junts. De fet, ho hem evidenciat: el lideratge, l’equip i el projecte. Som els que ara mateix estem més endreçats.

Potser la resta de partits no ensenyen les seves cartes tan d’hora per evitar que el recorregut fins al 2023 es faci massa llarg i per donar menys marge als possibles errors, al desgast...

Jo crec que és el contrari. Que si tu estàs segur del projecte, del lideratge i de l’equip, has d’apostar per un llarg recorregut. Que tinguis por de cometre errors només demostra inseguretat. Precisament, el que en cap cas necessita Barcelona avui és una campanya populista, curtterminista i d’efecte.

El 2019 vostè ja va ser la candidata efectiva de Junts, perquè va ser la número dos de Joaquim Forn, aleshores empresonat. Per què quatre anys després li haurien d’anar molt millor les coses? Crec que la diferència és entre una feina de quatre anys i una feina de ▶

“Quina política més progressista hi ha que tenir una ciutat segura?”

◀ quatre setmanes. Quan vam decidir fer aquesta aposta ja sabíem que era a mitjà termini. Fa dos anys i mig, quan vam anar a les eleccions, a mi no em passava que la gent em digués: “Vull que siguis alcaldessa”. La diferència és aquesta. El nivell de coneixement, el nivell de feina feta, el nivell de relacions... I crec que és coherent que et vagi molt millor després de quatre anys que després de quatre setmanes.

Qui creu que seran els seus màxims rivals el 2023?

Nosaltres ens presentem al 2023 com l'alternativa al que ha sigut un tripartit *de facto*, com a mínim fins ara, a la ciutat de Barcelona, on l'oposició real hem sigut nosaltres. De fet, des del mateix govern municipal, tant en Plenaris com en entrevistes, em diuen: “Vostè és la cap de l'oposició real d'aquest Ajuntament”. Doncs sí. És veritat. Soc la cap de l'oposició real.

Veu possible que finalment l'alcaldessa Ada Colau no es presenti a la reelecció?

Jo crec que existeix aquest debat a casa seva. Però no ens correspon a

“Si Colau creu que tot ha de passar per l'AMB, té una miopia preocupant”

nosaltres especular sobre qui es presentarà o no pels altres partits.

En tot cas, entenem que seria més còmode no haver de disputar l'alcaldia a Colau, no? Sense la seva figura, els comuns es debilitarien.

Crec que no hi ha ningú a la ciutat de Barcelona que dubti entre Ada Colau o jo. Junts i els comuns no tenim cap frontera electoral. A mi aquests supòsits no m'afecten. De fet, ella representa el contrari del que nosaltres representem. Nosaltres som els del rigor, la feina ben feta, el consens i el diàleg. Ells són els dels bons i dolents en tots els temes i els de la improvisació, l'urbanisme tàctic i la feina mal feta.

Fa un any, en una entrevista a Línia, vostè deia que, per gestionar la crisi causada per la pandèmia, l'Ajuntament només havia tingut “l'única gran idea de pintar els carrers de la ciutat i generar un caos”. Encara ho creu, això?

Crec que avui dia el caos encara s'ha potenciat més. A mesura que hem

anat tornant a una mínima normalitat, la situació ha empitjorat. Hi ha un col·lapse per carrers pintats sense sentit, per blocs de formigó, per pals que s'hi han posat... L'estem patint cada dia. I això acaba provocant més contaminació. És un sense sentit.

Vostè ha arribat a acusar Colau de “tolerar i justificar l'incivisme”. Ens pot posar algun exemple que sostingui aquesta acusació?

Les festes de la Mercè. El primer dia hi va haver el primer macrobotellot. L'endemà al matí va comparèixer en roda de premsa el tinent d'alcaldia Jordi Martí Grau dient que no actuarien davant els botellots perquè la gent tenia necessitat de sortir. Resultat? El mateix dia a la nit, 40.000 persones a plaça Espanya i aldarulls.

Això és “tolerar i justificar l'incivisme”?

Evidentment. Tu no pots dir d'entrada que no actuaràs perquè et sembla normal que la gent jove necessiti sortir. Perquè dient-ho estàs enviant un senyal molt clar sobre què faràs davant possibles aldarulls que se'n puguin derivar.

Tot plegat explica, segons vostè, el fet que gairebé un 30% dels barcelonins afirmen que marxarien de la ciutat si poguessin. Des del govern municipal, en canvi, s'atribueix la dada a les conseqüències de la Covid i es remarca que ja abans de la pandèmia aquest percentatge rondava el 20%.

Passar d'un 20% a un 30% és un augment d'un 50%, eh! Costa de trobar estadístiques tan contundents... I la gent t'ho diu. Està cansada de la inseguretat, de les dificultats per tirar endavant un negoci... Però la solució no és que hàgim de marxar de la ciutat. La idea és canviar-la. Recuperar una ciutat que està degradada fins a l'extrem que la ciutadania ha hagut d'exigir que estigui més neta, un tema que és molt bàsic. Com també ho és que la seguretat és la primera política de l'estat del benestar. Si tu no tens una ciutat segura, els primers barris que se't degradaran són els més vulnerables. Per tant, quina política més progressista hi ha que tenir una ciutat segura? Avui no la tenim. I hi ha barris molt degradats.

Qui també parla molt de degradació és la plataforma Barcelona és imparable. Què li sembla que s'etiqueti aquest moviment d'anticolauista?

Crec que hi ha molt anticolaisme, tant en aquest moviment com en altres. No en contra de la persona d'Ada Colau, sinó de la seva manera de fer política i de la del seu govern: sense diàleg, sense consens i sense tenir en compte moltes entitats, esti-

guin agrupades on estiguin. Crec que el concepte anticolaisme segurament és una simplificació, però té a veure amb aquesta manera de fer política que és l'antimodel Barcelona.

Vostès ja han negat que darrere d'aquesta plataforma hi hagi el seu partit. Tot i això, al web de Barcelona és imparable hi apareixia en un primer moment una vinculació amb Junts per Olot en forma de correu electrònic. Com s'ho explica?

Jo és que no sé ni qui són, Junts per Olot, perquè com que em dedico a la part del partit de Barcelona ciutat i l'àrea metropolitana... Amb *carinyo*, i a més em sap greu haver-ho de dir així, però no sé ni qui són, Junts per Olot, perquè no em correspon per les meves responsabilitats de partit. Dit això, nosaltres no tenim cap necessitat d'amagar-nos darrere de ningú. Nosaltres som Junts per Catalunya. Tenim una marca potent i un lideratge clar, que és el meu, i, per tant, qualsevol cosa que serveixi per distreure del que és el nostre projecte, la nostra candidatura i el nostre lideratge... No sé quina ment pot pensar que això ens ajuda de cap manera. Això és part de l'enfament generalitzat que hi ha la ciutat. Res més. Perquè la gent està farta de com està la ciutat. Farta.

Veuria amb bons ulls poder sumar les cares visibles d'aquest moviment a la seva candidatura, si es donessin les condicions, com a independents, per exemple?

Nosaltres ara no estem fent la llista electoral. A principis d'any comptem poder fer primàries, oficialitzar el que ja és en boca de tothom i, a partir d'aquí, treballar per fer-nos grans. El que no ens imaginem, ni aquí ni enlloc, és un partit tancat. Sempre hem sigut un partit de portes obertes. Però crec que ells s'han expressat d'una manera molt clara, dient que no tenen voluntat de fer política institucional, sinó de seguir-se enfortint com a societat civil, i ja està.

Hem començat parlant de Jordi Pujol i acabarem tornant-lo a citar, perquè mentre que vostè diu que “Barcelona no lidera l'àrea metropolitana”, l'alcaldessa Colau afirma que l'AMB té poc marge de maniobra perquè l'expresident “va voler frenar-la i encara en patim les conseqüències”. Té raó?

[Pensa] Crec que s'ha de fer molta més feina, no només institucional, a l'àrea metropolitana. Més enllà de l'òrgan de l'AMB, em refereixo. Si l'alcaldessa creu que tot ha de passar per allà, té una miopia que és preocupant. Podria començar per establir relacions amb la resta d'alcaldes i alcaldesses, perquè no la veiem ni a l'Hospitalet de Llobregat. ■

– Com s'explica que al web de ‘Barcelona és imparable’ hi hagués una vinculació amb un correu de Junts per Olot?

– Jo és que no sé ni qui són, Junts per Olot. Nosaltres no tenim cap necessitat d'amagar-nos darrere de ningú.

– Veuria amb bons ulls poder sumar les cares visibles d'aquest moviment a la seva candidatura?

– Nosaltres no ens imaginem un partit tancat, ni aquí ni enlloc. Però crec que ells ja han dit molt clarament que no volen fer política institucional.

L'Ajuntament està valorant i negociant el cost de la compra i la rehabilitació de la torre Mas Enrich, coneguda popularment com a Torre del Moro. Aquest edifici, que és Bé Cultural d'Interès Local, es va haver de precintat l'octubre passat per risc d'esfondrament.

La pacificació de Pi i Margall busca unir el districte i Gràcia

» Es preveu que les obres comencin al juny i durin un any i mig
» Els veïns hi estan d'acord però lamenten que no els hagin consultat

URBANISME ▶ El carrer Pi i Margall es convertirà en un eix verd que connectarà els districtes d'Horta-Guinardó i Gràcia. L'Ajuntament ha anunciat aquest desembre que la previsió és que les obres de pacificació comencin el mes de juny i durin disset mesos, de manera que, si tot va bé, estaran enllestides el novembre de 2023.

Els treballs, que compten amb un pressupost de 13,6 milions d'euros, serviran per eliminar l'asfalt i crear voreres més amples, destinant el 70% de l'espai als viants i al verd. A més, suposaran també la connexió del parc de la Ciutadella amb Collserola.

DUBTES ENTRE ELS VEÏNS

El president de l'Associació de Veïns del Baix Guinardó, Enric Buscarons, assegura que des de l'entitat estan a favor del projecte, però que els hauria agradat "poder-lo veure i analitzar

Així serà el futur carrer Pi i Margall. Foto: Ajuntament

abans", per tal de presentar "dubtes i propostes de millora consensuades entre els veïns".

Un dels aspectes que genera dubtes és el fet que es prioritzarà la circulació dels vehicles residents: Buscarons es pregunta com es vigilarà això i quina afectació tindrà en el comerç local. També qüestiona la seguretat del carril de baixada, que serà

compartit entre autobusos, trànsit local i bicicletes.

Pel que fa a les places d'aparcament (un tema que afecta més el barri del Camp d'en Grassot), Buscarons recorda que es passarà de més d'un centenar a només 35: "S'ha de prioritzar el transport públic, però hi ha gent que necessita el vehicle privat i ha de tenir on deixar-lo", argumenta.

El Casal de Gent Gran del Baix Guinardó prova una nova app

CULTURA ▶ La Fundació Salut i Envel·liment està testant una nova aplicació tecnològica per fer el que es coneix com a teràpia de reminiscència al Casal de Gent Gran del Baix Guinardó. Aquest tipus de teràpia ajuda les persones grans a pensar en la seva infància, adolescència i edat adulta a partir de patrimoni cultural immaterial, com ara música, danses tradicionals o altres formes de cultura popular. Es tracta d'un projecte interuniversitari d'Espanya i Portugal i té com a objectiu promoure una

"longevitat mental saludable", tal com expliquen des del Districte.

MILLORAR L'ALIMENTACIÓ

En paral·lel, la Fundació Àlicia i l'Ajuntament han posat en marxa dues iniciatives per millorar l'alimentació de la gent gran d'Horta. D'una banda, dos restaurants del barri, Glòria i La Bacardina, s'han convertit en "restaurants amigables amb les persones grans", oferint horaris i menús adaptats. De l'altra, s'ha creat la figura de l'assistent alimentari que atén gratis per telèfon.

És una aplicació per fer "teràpia de reminiscència". Foto: Ajuntament

Un estudi ha explorat la inseguretat de nit al barri. Foto: Twitter (@casal_acff)

Sentir-se segura al carrer de nit

IGUALTAT ▶ "Avisa'm quan arribis", "has arribat bé?" o "ja soc a casa" són missatges habituals al telèfon d'una dona: la sensació d'inseguretat que transmeten els carrers de nit els han convertit en rutinaris. Preocupats per això, dos veïns de la Font d'en Fargues, Mar Vives i David Andrés, van impulsar fa uns mesos l'estudi 'La foscor no em fa por', que ha demostrat que el barri no s'escapa d'aquest problema. Així va quedar clar en l'acte de presentació de les

conclusions del treball, que es va fer el 16 de desembre al casal.

L'estudi, que ha estat possible gràcies al finançament de l'Associació de Veïns i a una subvenció de l'Ajuntament, s'ha fet de la mà de l'empresa Equal Saree, especialitzada en urbanisme amb perspectiva de gènere. Després d'una primera sessió introductòria, les participants (totes dones) van fer una "marxa exploratòria" de nit, passant per sis punts del barri que prè-

viament havien seleccionat intentant que fossin variats.

"Moure'ns pel barri de nit ens genera sensació d'inseguretat", han conclòs. Entre els factors que accentuen aquesta percepció, destaquen l'escassa aflluència de gent, la il·luminació insuficient, la manca d'opcions d'oci properes i la limitació horària del transport públic. El treball ja s'ha fet arribar al Districte i no es descarta replicar-lo a altres barris, diu Vives, que creu que cal un "canvi sistèmic".

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta Col·laboratiu i Dialògic

Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

Visites concertades dimarts i divendres

www.javiercentol.com

📞 625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t

Hotels que són autèntiques joies

- » El Gremi d'Hotels de Barcelona impulsa l'Especialització Monument, una distinció única
- » Es reconeix així els hotels que aporten un valor afegit al patrimoni arquitectònic barceloní

► Barcelona és màgica. És única. La història de la ciutat és llarga i plena de detalls deliciosos que han deixat autèntiques joies, sobretot arquitectòniques.

El cor de Barcelona guarda gran part d'aquestes joies. Passejar pels seus carrers transporta els barcelonins i els visitants fins a temps remots. El repicar de l'empedrat, la textura i les cicatrius dels murs, el soroll sord i la majestuositat de les perles arquitectòniques... Barcelona ha mimat i protegit el seu secret més preuat: l'essència del passat més viu.

Cuidar espais tan antics no és senzill, però la ciutat té petits diamants que s'han sabut mantenir vius al llarg del temps. Entre ells, els hotels amb l'Especialització Monument: establiments que han nascut i crescut amb la ciutat i que tenen una història única i especial.

AUTÈNTICS MONUMENTS

Des del Gremi d'Hotels de Barcelona es vol reconèixer aquests hotels que aporten un valor afegit al patrimoni arquitectònic de la ciutat dotant-los d'una distinció única: l'Especialització Monument.

Aquesta especialització vol aportar un valor afegit als establiments hotelers i, en conseqüència, a la destinació de Barcelona, permetent alhora la diversificació de la planta hotelera.

Però quins hotels poden optar a aquesta especialització? Concretament, els que estan llistats a l'inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, a l'inventari de Patrimoni Arquitectònic de l'Ajuntament de Barcelona o a l'inventari de Béns culturals d'interès local o nacional (categoria de nivell de protecció A i B) i que compleixen uns criteris de qualitat determinats pel Comitè Executiu del Gremi d'Hotels de Barcelona.

DIVUIT TRESORS

De moment ja són divuit els hotels que compten amb l'Especialització Monument. Divuit tresors impossibles de resumir en poques línies, però que val la pena destacar.

Podem començar pel 1898 (La Rambla, 109), un edifici històric batejat amb la data de finalització del domini colonial espanyol de Filipines, l'any 1898. També hi trobem l'*Arai 4*S Monument* (Avinyó, 30), l'edifici del qual és tota una obra d'art; el *Bagués*

Foto: Continental Palacete

(La Rambla, 105), situat a l'històric Palau del Regulador; *Casa Fuster* (Passeig de Gràcia, 132), que culmina l'obra de Domènech i Montaner; el *Catalonia Eixample 1864* (Roger de Llúria, 60), l'única construcció de l'Eixample que conserva una façana decorada amb la tècnica del fresc de grans dimensions; o el *Claris Hotel & Spa GL* (Pau Claris, 150), emplaçat a l'antic Palau Vedruna.

Podem seguir amb el *Continental Palacete* (Rambla de Catalunya, 30), una antiga mansió; el *Duquesa Suites*

(Plaça Antonio López, 5), situat en un edifici senyorial; *El Avenida Palace* (Gran Via de les Corts Catalanes, 605-607), on es van allotjar els Beatles l'any 1965; el *Granados 83* (Enric Granados, 83), amb una estructura de ferro oxidat; el *Gran Hotel La Florida* (Carretera de Vallvidrera al Tibidabo, 83-93), que manté la seva mirada llegendària sobre Barcelona; o l'*Hotel Espanya Ramblas* (Sant Pau, 9-11), una petita joia del Modernisme català.

I podem acabar amb l'*Hotel Miramar Barcelona* (Plaça Carlos Ibáñez,

3), d'estil noucentista; l'*Hotel Neri Relais & Châteaux* (Sant Sever, 5), a la preciosa plaça Sant Felip Neri; *Le Méridien Barcelona* (La Rambla, 111), amb una història lligada als magatzems "El Siglo"; el *Medinaceli* (Plaça Duc de Medinaceli, 8), antiga Casa Villoch; el *Mercer Hotel Barcelona* (Carrer dels Lledó, 7), situat entre muralles romanes i arcs medievals; i el *Monument Hotel* (Passeig de Gràcia, 75), emplaçat en un edifici que és obra del mateix arquitecte que va dissenyar l'Arc de Triomf.

El millor Nadal es viu als hotels

Si voleu viure un Nadal diferent i deixar-vos sorprendre per noves experiències, no hi ha res millor que apostar per les propostes que tenen preparades per a tots els públics els hotels de Barcelona. Des de gastronomia fins a cinema, passant per tallers, mercats i música en directe o DJ. El millor Nadal i totes les propostes les trobareu a mesqhotels.cat.

1 GASTRONOMIA

► Segur que més d'un cop heu pensat a descobrir nous llocs men-

tre gaudiu d'una autèntica experiència gastronòmica.

Ara que s'apropen les festes de Nadal és un bon moment per començar a buscar llocs on fer realitat els somnis de qualsevol paladar. Els hotels de Barcelona, a través dels seus emblemàtics espais de restauració, són llocs ideals per gaudir d'un bon àpat. Al matí, al migdia o a la nit, de manera informal o formal... Hi ha opcions per a tothom.

Els hotels obren les portes de la seva cuina perquè pugueu gaudir d'una oferta àmplia i de qualitat, en la qual destaquen els productes de temporada i de km 0, a més d'innovadores creacions culinàries. Menús de migdia, de Nadal, esmorzars, brunchs, sopars...

Amb la parella, amb els amics o amb la família, podeu gaudir de la millor gastronomia als hotels de Barcelona. Esteu a punt per tastar les estrelles?

2 TALLERS I MERCATS

► Els hotels són molt més que un lloc on allotjar-se o fer-hi un àpat. Molts d'ells organitzen o acullen tallers i mercats, propostes que s'intensifiquen ara que s'apropen les festes de Nadal.

Podeu començar per descobrir el Despatx del Pare Noel al *Mandarin Oriental, Barcelona*, un espai màgic mai vist abans on es prepara detalladament la nit més emocionant de l'any. O, sense moure-us del mateix hotel, podeu gaudir del seu Mercat de Nadal, un espai envoltat d'esperit nadalenc. Les dues propostes són d'entrada gratuïta i es poden visitar fins al 23 de desembre.

En la mateixa línia, al *Gallery Hotel* també podeu gaudir del Christmas Gallery Market, on podreu trobar els millors tresors per regalar aquest Nadal, del 20 al 23 de desembre.

► Si sou amants de la música, deixeu-vos portar pel ritme que trobareu als hotels de Barcelona. Swing, jazz, pop, techno... Sigui l'estil que sigui, segur que entre l'àmplia oferta que hi ha trobareu el vostre.

Els dijous, divendres i dissabtes al vespre no us podeu perdre el Música al Hall de l'*Hotel El Palace Barcelona*. Els diumenges podeu gaudir d'un fantàstic brunch amb música des de la Terraza de Vivi del *Kimpton Vividora Hotel*. I parlant de terrasses, la 83.3 Terrace Bar del *Royal Passeig de Gràcia* us porta, de dijous a diumenge, les millors tardes acompanyades amb música en directe.

Tampoc us podeu perdre les propostes musicals de *The Barcelona EDITION*, també de dijous a diumenge, ni els sopars gastromusicals del *Duquesa de Cardona*, sempre en cap de setmana. Com tampoc podeu deixar passar els vermouths amb DJ del *Pulitzer Barcelona*. La seva terrassa acull aperitius els migdies del cap de setmana.

3 MÚSICA EN DIRECTE

4 CINEMA

► I per últim, un hotel també pot ser una magnífica sala de cinema. Aquest és el cas de l'*Hotel El Palace Barcelona*. Les pel·lícules nadalenques més famoses tornen a la seva terrassa.

Quatre acollidores cabanyes dobles equipades amb mantes, coixins i bosses d'aigua calenta es converteixen en el refugi perfecte des del qual gaudir de títols com *Love Actually* (dijous), *Solo en casa* (divendres), *Elf* (dissabtes) i *Miracle on 34th Street* (diumenges).

Es projecten dues sessions per dia, a les 18h i a les 21h, totes dues en versió original, de dijous a diumenge. El preu de l'entrada inclou crispets, una tassa de xocolata o vi calent amb toc Ramat Goose i un snack nadalenc per persona. A més, aquells que vulguin menjar alguna cosa mentre es projecta la pel·lícula tenen a la seva disposició delicioses elaboracions pensades per menjar còmodament amb les mans. Cal reserva prèvia, això sí.

El 29 d'octubre de 1993 a les 17:20 h es va trobar el cadàver de Nick Wasicsko al cementiri d'Oakland de la ciutat de Yonkers, a Nova York. El seu cos estava ajagut a terra, amb l'esquena recolzada en un arbre, davant de la làpida del seu pare difunt. Tenia un forat de bala al cap. Sis anys abans, Wasicsko havia estat nomenat alcalde de la ciutat quan només tenia 28 anys. La seva precocitat el va convertir en el polític més jove dels Estats Units a ocupar el primer càrrec d'un gran ajuntament del país, però el seu mandat va durar poc, perquè es va enfrontar amb els tribunals i amb part de la ciutadania. Tot i que no hi estava del tot en desacord, es negava a construir habitatges socials en un barri de classe mitjana blanca. Per això, els tribunals van amenaçar de portar a la bancarrota el consistori de Yonkers i, finalment, Wasicsko va acabar claudicant, en contra del barri de blancs. Des d'aleshores, la seva carrera política ja mai més va remuntar. Tot i que va intentar ocupar diversos càrrecs de responsabilitat, el Partit Demòcrata mai ho va permetre.

Sis anys després de convertir-se en alcalde es va suïcidar. La història l'ha recordat per ser el polític que va acabar amb la segregació racial a la ciutat de Yonkers. Algunes veus diuen que, abans de la seva mort, estava a punt de sortir un cas de corrupció que enfonsaria tota la seva reputació. De totes maneres, aquesta hipòtesi va quedar desmentida perquè mai hi va haver una investigació que l'incriminés. Existeixen altres conjectures: Wasicsko va suïcidar-se en saber-se irrellevant. Es va treure la vida en sentir que mai tornaria a dedicar-se a la política.

La història, que queda reflectida a la minisèrie *Show me a hero* (HBO, 2015), fa bona la frase d'un altre polític, en aquest cas de dretes i famós per sobreviure més de mig segle a la cúspide del poder italià. Des de l'any 1954 fins al 2013, Giulio Andreotti va ser, entre altres càrrecs, diputat, ministre de cinc carteres i senador. A aquest supervivent, al qual es va arribar a relacionar amb la màfia, s'atribueix la cèlebre frase que resa: "El poder desgasta, però desgasta més no tenir-lo". És fàcil d'imaginar la validesa de la sentència en la política d'Estat, però si centrem l'objectiu al món local, podem dir el mateix? Què passa quan s'acaba una carrera política municipal? Què succeeix quan els focus mediàtics s'apaguen?

DESPRÉS DE GOVERNAR

Escena 1: un mes abans, el telèfon no parava de sonar. Trucaven periodistes, veïns, empresaris... La safata d'entrada del correu electrònic estava plena de gom a gom. Era una vida intensa.

"Passes de rebre 70 trucades al dia i 150 correus a no rebre res", explica l'exregidor de l'Ajuntament de Barcelona per CiU Raimond Blasi. En el seu cas, va dei-

xar el càrrec el 2015, després de dedicar-s'hi des del 2007. "A fora de la política fa molt fred, perquè quan ets a dins sents molta estima, però quan marxés molta gent desapareix i descobreixes les persones a les quals realment importaves", diu. Actualment, Blasi combina la seva feina a l'empresa familiar d'aparells d'il·luminació amb la tasca de consultor.

Xavier Godàs, alcalde de Vilassar de Dalt entre els anys 2011 i 2019 fruit d'una coalició d'es-

querres, també va viure aquesta desacceleració que suposa deixar la política. "Vaig passar d'una dinàmica on em relacionava amb moltes persones i tenia moltes interaccions a una altra de ben diferent... En certa manera hi ha enyorança, perquè tant la lluita als moviments socials com a les institucions té una cosa afrodisíaca", explica. Avui, Godàs treballa en una consultoria d'estudis sociològics.

Tanmateix, no tothom ho viu així. Per a altres polítics, com el que

va ser alcalde de Badalona i després va treballar a l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), Jordi Serra (PSC), no hi ha motius per a la nostàlgia. "Cal acceptar que les coses tenen un principi i un final... Potser hi ha gent que ho enyora, però jo no. Has de saber buscar altres interessos", diu ara que ja està jubilat.

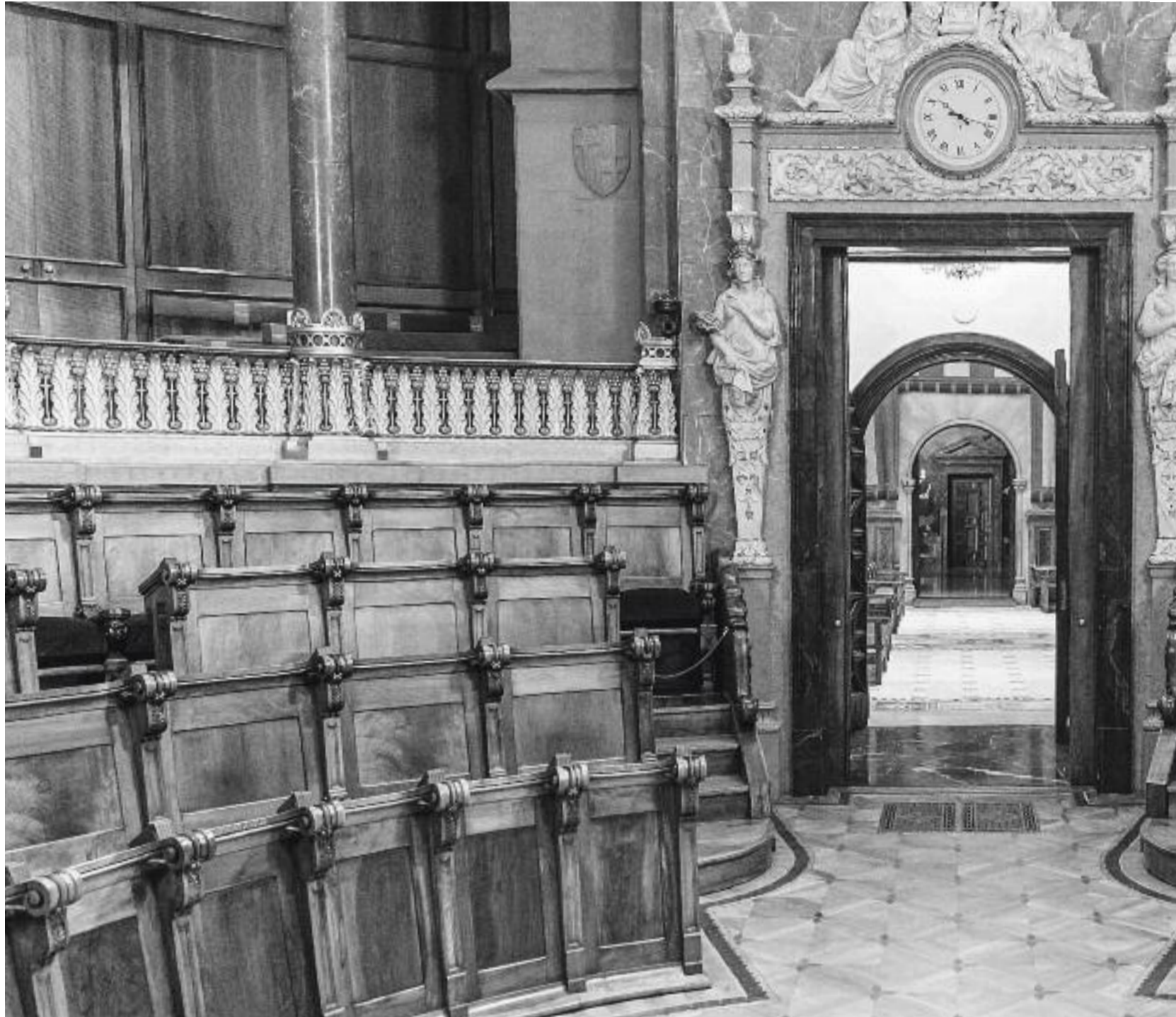
Però quan deixes el càrrec no només hi ha un buit emocional. "En política et guanyes bé la vida. Qui digui el contrari menteix. Aconseguir un sou similar a l'em-

presa privada és difícil", afirma Blasi. És per això que, de vegades, deixar la política es fa difícil, i moltes persones que no tenen una carrera professional fan mans i mànigues per seguir asseguts a la cadira. "Si la teva subsistència depèn del càrrec, faràs el que sigui per mantenir-lo", resumeix Godàs.

BUSCAR FEINA

Escena 2: veus com els teus dies a l'Ajuntament s'acaben. Ja tens una edat i et preguntes si serà

Amb el temps, molts polítics prenen distància i comencen a recordar la seva etapa al consistori amb agraïment, sense nostàlgia. Foto: Ajuntament de Barcelona

I després de la política local... què?

Deia el polític italià Giulio Andreotti que "el poder desgasta, però desgasta més no tenir-lo". Parlem amb set expolítics locals de l'àrea metropolitana per saber què va significar per a ells deixar la política i per descobrir com és la vida lluny del poder municipal.

Portes de 360 graus

● **“Tots els polítics són iguals”.** “Tots es recol·loquen a feines molt ben pagades en empreses privades o a l’administració”. “Tots s’agafen amb força a la cadira”. Hi ha molts mites sobre la classe política, i encara que de vegades són certs, al món local no sempre es compleixen. De fet, les anomenades portes giratòries que tant ressonen a la política catalana o estatal són menys freqüents als municipis.

El cas de Gala Pin n’és un exemple. La regidora de l’Ajuntament de Barcelona va estar entre els anys 2015 i 2019 al consistori, i encara que li van

has estat governant no pots treballar amb empreses subvencionades durant el teu mandat”, assevera. “Recordo que una fundació que havia rebut 6.000 euros quan jo era regidora em va oferir una feina de 400 euros mensuals per a sis mesos, però no vaig poder acceptar-la perquè els serveis jurídics m’ho van desaconsellar”, afegeix. Finalment, la seva recerca de feina va acabar als mitjans de comunicació quan JxCat va qüestionar-la per haver estat contractada per Goteo, una fundació que havia rebut diners públics quan era regidora. No era il·legal,

Gala Pin relata que quan va deixar de ser regidora a l’Ajuntament de Barcelona va rebutjar 12 ofertes de feina per incompatibilitats com a excàrrec electe

oferir anar a les llistes del Parlament o a l’AMB quan va plegar, diu que va preferir reincorporar-se a la vida professional. Altres polítics com l’exalcalde de Badalona, Jordi Serra, o l’exalcalde de Sant Adrià, Joan Callau, ambdós del PSC, sí que van aprofitar el seu bagatge per tenir una cadira a l’AMB.

Segons relata Pin, el juliol del 2019 va anar a l’atur amb “3.000 euros més” que quan va entrar a l’Ajuntament, i després va passar dos mesos descansant. Va ser aleshores quan va començar a buscar feina. Qualsevol diria que, amb els seus coneixements, devia ser una tasca fàcil, però va ser tot el contrari. “Em van arribar a oferir una dotzena de feines, però si

però Pin va ser reprovada pel Comitè d’Ètica del consistori.

Ara treballa en una fundació i en una ONG, de les quals prefereix no donar els noms, i explica que la va “cabrejar molt aquella acusació de portes giratòries venint dels hereus d’un partit amb la seu embargada”. A més, Pin es queixa perquè la feina a Goteo era molt similar a la que estava fent abans d’arribar a l’Ajuntament.

Tant ella com altres polítics responen a la descripció que fa l’exregidor de Barcelona per CiU Raimond Blasi, que va tornar a l’empresa familiar: “La política local, més que una porta giratòria, és una porta de 360 graus: vaig sortir-ne però on hi vaig entrar”.

possible reenganxar-te al món laboral. Has provat de moure contactes per treballar a fora de la institució, però és complicat. Un dia vas a una entrevista de feina i, de sobte, et diuen: “Però tu no eres regidor? Ens sap greu, però no volem problemes”.

Per a Alfonso Salmerón, regidor d’EUiA a l’Hospitalet entre els anys 2004 i 2014, no va ser fàcil reciclar-se. “El 2011 sabia que era l’últim mandat i vaig començar a formar-me en el meu camp, la psicologia”, relata. Aleshores tenia 40 anys i pensava que aquella era l’última oportunitat de tenir una vida professional a fora de la política.

També ho explica Ferran Falcó, regidor a Badalona per CiU del 2003 al 2015 i secretari general del departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat del 2016 fins al recent canvi de Govern. “El 2020 ja tenia planejat sortir, i ja no hi havia una segona oportunitat per reincorporar-me al món laboral”, diu ara que treballa en una empresa de comunicació. “Tot i que la vida política exigeix un sacrifici molt gran, algú que només ha estat en política ha de tenir clar que la vida a fora és difícil”, considera.

En altres casos, com el d’Arnau Funes, que des del 1999 fins al 2019 va estar en política local a

Cornellà amb ICV, la transició va començar abans. Tot i entrar en política amb 23 anys, no va ser fins al 2007 que s’hi va començar a dedicar exclusivament. “Abans de deixar de ser regidor vaig compaginar-ho amb la meua feina anterior durant un any. Havia estat 12 anys desvinculat de la vida professional, i quan vaig tornar a fer d’educador els serveis socials havien canviat”, recorda.

Segons explica Gala Pin, regidora a l’Ajuntament de Barcelona entre el 2015 i el 2019 pels comuns, sortir de la política és difícil per diferents motius. “En primer lloc, hi ha la llei d’incompatibilitats de càrrecs electes, que dicta que no pots treballar amb gent que hagi rebut una subvenció mentre governaves”, detalla Pin. A més, assenyala que moltes empreses o entitats no volen contractar persones que han estat en política perquè tenen por d’estar en el punt de mira dels mitjans de comunicació. “Encara més quan has rebut campanyes de difamació com jo”, argumenta.

Això fa que, en moltes ocasions, la classe política acabi conformada per dos tipus de perfils concrets. “O bé funcionaris de carrera o bé gent que tenia feines a les quals pot tornar després de

“A fora de la política fa molt fred, perquè quan hi ets et sents estimat, però quan marxés molta gent desapareix i descobreixes les persones a les quals realment importaves”

“Ara puc anar al Condis tranquil·lament sense que tothom em pari, i gràcies a la feina feta ho faig amb el cap ben alt... Tinc més tranquil·litat mental i més llibertat”

demanar una excedència”, considera Pin. “Si no ets milionari o funcionari, l’ofici de polític és eventual”, ho resumeix de manera similar Falcó.

Potser el problema rau en la relació entre el sector públic i el privat. “Les empreses, i fins i tot l’administració, no valoren el fet d’haver passat per la política i pensen que això no té mèrit, però hauria de ser un honor”, diu Funes per afegir que, sense regidors, les administracions funcionarien com “una màquina inhumana”.

TEMPS DESPRÉS

Escena 3: ja han passat anys des que ocupaves un lloc al ple de l’Ajuntament. Treballes en una empresa. Un dia, com tants altres, ets al supermercat i sents que algú et mira i xiuxiueja. Res més, passa de llarg i tu segueixes fent cua. És la teua nova vida.

“Ara puc anar al Condis tranquil·lament sense que tothom em pari, i gràcies a la feina feta ho faig amb el cap ben alt”, relata Serra. L’exalcalde de Badalona ho té molt clar: viu bastant millor ara pel que fa a la “tranquil·litat mental, a la llibertat i a la pressió”.

Tranquil·litat és la paraula més utilitzada per les persones que han abandonat la política lo-

cal. Godàs ho descriu amb una escena: “Ara, quan estic cuinant a casa a la nit i sento una sirena, ja no m’he de preocupar del que està passant... Abans, si veia una ambulància, sabia que hauria de trucar per saber si tot anava bé”. És la mateixa tranquil·litat que porta Blasi a afirmar que “per fi” ha pogut dedicar “més temps a la família”. O la que porta Falcó a dir que ara té “caps de setmana i vespres”. Amb el temps, pensa Salmerón, molts polítics prenen distància i comencen a recordar la seva etapa al consistori amb agraïment, sense nostàlgia.

Qui sap si ho diuen de debò o si, com els que deixen la seva parella, s’entesten a creure que la vida d’ara és molt millor. De fet, la comparació no és fortuïta. La mateixa Pin afirma que la política és com una relació amorosa: “Amb el temps canvia”. Potser ho diuen d’una manera sincera o potser, com reconeix Blasi, “sempre queda el cuquet de tornar a la política”.

Un reportatge d’**Albert Alexandre**

Els mercats de la ciutat ja es troben immersos en la celebració de Nadal. Al del Carmel, del 16 al 18 de desembre hi va haver una recollida de joguines i material escolar, i els dies 23 i 24 el Pare Noel passarà a recollir les cartes dels nens i nenes.

Carmel Comerç, Medalla d'Honor per la seva trajectòria

RECONeixEMENT ▶ L'entitat Carmel Comerç ha rebut una Medalla d'Honor de Barcelona per la seva trajectòria i la seva tasca de foment del comerç de proximitat durant un quart de segle. L'alcaldeessa Ada Colau va entregar el guardó a la presidenta de l'associació, Mari Carmen Mateos, el passat 30 de novembre, en un acte en què es van atorgar un total de 25 medalles a col·lectius i persones de diferents àmbits.

L'entrega d'aquest reconeixement a Carmel Comerç es va aprovar per unanimitat la primavera passada al plenari del districte d'Horta-Guinardó, amb la intenció de posar en valor la dedicació de l'entitat a les botigues del barri durant els seus 25 anys d'història, però especialment en temps de coronavirus.

"Que l'administració ens reconegui la feina feta ens ha anat molt bé, sobretot per la duresa d'aquests dos últims anys amb la pandèmia", admetia aleshores Mateos. I és que, des que va es-

La va recollir la presidenta de l'entitat, Mari Carmen Mateos. Foto: Ajuntament

clarar la crisi sanitària, l'entitat ha estat al costat dels negocis del barri per, entre altres coses, assessorar-los en matèria d'ajuts i subvencions.

CASALS COMUNITARIS

L'altra Medalla d'Honor que l'Ajuntament ha atorgat a Horta-Guinardó ha estat per als ca-

sals comunitaris, un projecte que engloba les xarxes de suport mutu, les associacions veïnals i altres entitats i equipaments del districte. En aquest cas, el consistori explica que els ha volgut reconèixer "el seu treball per enfortir la comunitat i garantir l'atenció a persones en situació de vulnerabilitat".

L'Ajuntament mantindrà les terrasses ampliades

RESTAURACIÓ ▶ L'Ajuntament manté l'aposta per consolidar les terrasses ampliades durant la pandèmia. Després d'estudiar les alegacions rebudes a la proposta per modificar l'ordenança de terrasses vigent, el govern municipal seguirà amb els seus plans per consolidar les terrasses sempre que compleixin amb els criteris fixats.

En el cas de les terrasses en calçada, hauran d'utilitzar obligatòriament plataforma i uns dissenys homologats pel consistori i així es deixarà enrere l'ús

d'elements provisionals com els blocs de formigó. En el cas de les ampliacions a les voreres, s'estudiarà cas per cas, però els bars i restaurants podran mantenir les taules si compleixen els criteris d'accessibilitat, distàncies i garanties de pas que ja recull l'ordenança actual.

Segons van explicar fa uns dies la tinenta d'alcaldia d'Urbanisme, Janet Sanz, i el primer tinent d'alcaldia d'Economia, Jaume Collboni, es va rebutjar la petició d'ERC de retirar la proposta de modificació d'ordenança.

Les terrasses han de complir amb les distàncies. Foto: Carola López/ACN

COMERÇ DE
PROXIMITAT,
UN VEI DE
CONFIANÇA!

- T'ofereix el millor producte amb la cara més humana
- Cuida de la comunitat on vius
- Paga impostos i dona vida a la ciutat
- Contribueix a un entorn més sostenible
- Sempre és a prop teu!

amic

associació
de mitjans
d'informació
i comunicació

Mitjans Km 0

El Llorenç,
el seu pare ja cuinava
per la gent del barri

líniahorta

VIBRA AMB LA

DANOSA

#RegalaEmocions

#ComparteixCultura

EMOCIONA'T

A PROP

consum sostenible i de proximitat

Oasis alimentaris: barris on menjar saludable és més fàcil

Foto: Ajuntament

Alimentació

Quan pensem en alimentació saludable i de qualitat sovint ens venen al cap els següents conceptes: proximitat, mediterrani o ecològic. Com de fàcil és mantenir una dieta basada en aquesta mena de productes? Segons un estudi fet per l'Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona (IERMB) i l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB),

una dieta saludable depèn del barri i de la renda econòmica.

L'oferta d'alimentació ecològica ha crescut a tot l'entorn metropolità un 38% des de l'any 2016 –en especial a Barcelona i al centre dels municipis metropolitans–, però, quins són els barris on és més fàcil menjar saludable? Segons l'IERMB, aquests "oasis alimentaris" són els districtes de les Corts (16%) i Gràcia (14%), on es troba la proporció més elevada de co-

merços alimentaris amb producte ecològic. En part, això té a veure amb "la densitat de població i d'allotjaments hotelers, que afavoreixen aquesta tipologia de comerços". De totes maneres, l'element determinant és la renda: com més renda, més botigues amb aliments saludables.

A l'altra banda de l'equació hi ha els anomenats "deserts alimentaris". "Els barris amb percentatges elevats de població en risc de pobresa és on la diver-

sitat d'oferta ecològica és més baixa", diu l'IERMB. És el cas de Torre Baró, on aconseguir una alimentació saludable és missió quasi impossible. A més de ser un indret amb rendes baixes que dificulten

Les Corts i Gràcia són els districtes barcelonins amb més oferta d'alimentació ecològica i de qualitat

L'adquisició de productes frescos, la distància de la majoria de la població respecte dels comerços amb aquests aliments és superior als 1.000 metres. A Barcelona, el 52% de la ciutadania viu a 250 metres d'un supermercat, i un 94% a una distància igual o inferior a 1.000 metres. A Torre Baró, només l'1% viu a prop d'un supermercat.

Tanmateix, Barcelona i el seu entorn està de mitjana a anys llum d'altres països d'Europa. "El 62% dels punts de venda de la ciutat són establiments amb predomini de l'oferta saludable", expliquen des de l'IERMB. Així doncs, el nombre de botigues per cada 1.000 habitants se situa en les 0,55 a la capital catalana, una xifra superior a la registrada en ciutats com Amsterdam (0,15), Glasgow (0,12) o Bratislava (0,17).

En marxa una mostra itinerant per sensibilitzar sobre l'alimentació sostenible als mercats

Sostenibilitat

Els mercats de Barcelona són fins a finals de gener del 2022 la seu d'una exposició itinerant sobre alimentació i sostenibilitat. La mostra *Per una alimentació sostenible. Actuem!* ja fa setmanes que està en marxa i recorrerà els deu districtes de la ciutat per sensibilitzar la ciutadania sobre els beneficis de consumir productes saludables i de proximitat.

La iniciativa –que s'emmarca en el conjunt d'actes que commemoren l'any de la Capitalitat Mundial de l'Alimentació Sostenible– pretén incentivar la participació ciutadana de manera pedagògica a través d'un divers ventall d'activitats gra-

tuites, lúdiques i experimentals. En aquest sentit, l'exposició, instal·lada en un contenidor a les portes dels diferents mercats, ofereix cada setmana activitats escolars que donen opcions per alimentar-se de manera més saludable i amb aliments produïts i distribuïts de manera sostenible. També es posa a disposició de les famílies tota una sèrie de tallers de rutes etnobotàniques, cuina d'aprofitament o debats amb experts en alimentació, agroecologia i gastronomia.

La mostra –que va arrencar a l'octubre al Mercat de Sant Andreu– conclourà el seu recorregut pels deu districtes de Barcelona al Mercat del Fort Pienc del 24 al 30 de gener. Després, l'exposició es traslladarà a diversos municipis de la metròpoli.

Foto: Ajuntament

consum sostenible i de proximitat

Premien l'Abaceria i la Boqueria, mercats centenaris

Reconeixement

Els mercats barcelonins de l'Abaceria Central i la Boqueria han estat guardonats enguany per la Generalitat de Catalunya amb el Premi Nacional als Establiments Comercials Centenaris. Aquest reconeixement vol posar en valor l'extensa trajectòria d'aquests dos espais emblemàtics de la ciutat, que acumulen conjuntament més de 300 anys d'història.

Aquests mercats són dos del total de 33 comerços i equipaments municipals guardonats en l'edició d'aquest 2021 dels premis, que convoca anualment el departament d'Empresa i Treball amb l'objectiu de distingir els establiments comercials en actiu que al llarg de cent anys o més han ofert un servei de qualitat i personalitzat als clients,

tot adaptant-se als canvis en les necessitats que s'han produït al llarg de les seves dècades d'existència.

La història de la Boqueria es remunta al 19 de març del 1840, quan es va posar la primera pedra d'aquest espectacular espai projectat a la Rambla per l'arquitecte Josep Mas i Vila. La primera de les grans actuacions que es va fer per ampliar el mercat va ser l'adquisició del solar adjacent on s'ubicava un antic convent. Anys més tard, pels volts del 1913, s'introduïa en l'esquelet de la Boqueria l'icònic arc modernista que encara presideix actualment l'entrada i també es cobria l'espai amb una teulada metàl·lica.

Amb el pas del temps, la Boqueria —que és el mercat municipal del barri del Raval— s'ha convertit en una icona i en un referent indiscutible de la gastronomia de la ciutat.

Amb més de 22.000 productes diferents a la venda, és un aparador d'aquesta gran diversitat d'aliments. Un recinte únic on els barcelonins sempre han pogut trobar el que no trobaven enlloc.

Per la seva banda, la trajectòria de l'Abaceria arrenca a finals del segle XIX a la plaça de la Revolució com un mercat a l'aire lliure. La construcció d'un mercat cobert al costat d'aquestes parades va impulsar el trasllat progressiu dels venedors a l'espai on actualment s'ubica l'equipament. L'Abaceria va ser reconstruïda el 1965 i amb els anys ha canviat força la seva estructura interior, que abans comptava amb taulells de fusta i de marbre en comptes de parades. Malgrat la seva evolució, molts dels actuals comerciants són nets o besnets dels primers venedors de la plaça de la Revolució.

EN PRIMERA PERSONA

“Tenir pàgina web i estar present a les xarxes és primordial”

Jordi Arias

Bebe-Té
(Sant Antoni Comerç)

El projecte Bebe-Té de Jordi Arias va néixer fa quinze anys, primer a Horta i després al carrer Parlament del barri de Sant Antoni, on ha esdevingut un dels comerços de referència.

Com va sorgir la idea d'obrir una botiga a Sant Antoni?

Jo soc del barri d'Horta, però vaig venir a viure fa uns anys a Sant Antoni i m'en vaig enamorar. Va sorgir l'oportunitat d'obrir una botiga aquí i ara ja fa vuit anys que hi treballem.

Què té Sant Antoni que no tinguin altres barris?

Sant Antoni té una vida impressionant. És una zona cèntrica amb un fort sentiment de poble que atrau molta gent d'altres barris i d'altres països. M'agrada aquesta barreja multicultural.

Com ha canviat el consum de te en els darrers temps?

Abans no s'entenia, faltava educació i més consum. Ara, amb les noves generacions i l'esclat de les xarxes, s'ha produït una obertura molt gran envers el món del te. Tenir pàgina web i estar present a les xarxes és primordial.

D'on prové aquesta passió pel te i les infusions?

Jo vaig estudiar pedagogia, però el meu pare ha estat botiguer tota la vida i he mamat comerç. També feia temps que era consumidor de te i em costava trobar botigues amb un producte de qualitat. Vaig decidir unir les dues coses i obrir una botiga especialitzada, però de proximitat.

Foto: Ajuntament

La digitalització dels mercats, present a l'Smart City Expo World Congress

Foto: Ajuntament

Innovació

La desena edició de l'Smart City Expo World Congress (SCEWC), la cimera internacional de referència sobre ciutats i solucions urbanes intel·ligents, va comptar enguany amb la participació de Mercats de Barcelona. El gerent de l'Institut Municipal de Mercats de Barcelona (IMMB), Màxim López, va presentar en el reputat congrés celebrat el passat novembre dues de les iniciatives en l'àmbit de la digitalització que s'estan treballant des de l'entitat per aplicar als mercats de la ciutat.

Un dels projectes exposats va ser l'obertura de la xarxa de mercats a la venda *online*, una proposta que pretén implementar-se a través

d'un canal comú de compra en línia i que permetria als clients rebre la comanda a casa o bé anar-la a buscar als punts de recollida.

RECOLLIDA SENSE HORARIS

L'altra gran iniciativa presentada va ser precisament la creació d'una xarxa de punts de recollida de comandes. Aquest servei pretén ser un complement per a la compra *online* a través de la col·locació de diversos espais amb armariets adaptats per conservar-hi productes frescos, secs o refrigerats. D'aquesta manera, els clients que facin les seves comandes per internet podran recollir els aliments fins i tot fora de l'horari d'obertura al públic del mateix mercat. Actualment, aquest projecte ja es troba en fase pilot i s'han començat a instal·lar armariets a una desena de mercats de la ciutat.

El primer partit del conjunt d'Adam Fontes el 2022 serà el pròxim 9 de gener al camp de l'AEC Manlleu, líder en solitari del grup 2 de la Primera Catalana. La UA Horta hi arribarà amb tres derrotes consecutives, l'última el passat dia 18 i per 3-2 contra el Vic.

Foto: Javier Verbo

“Intento ser una capitana accessible amb qui sempre es pot parlar”

Vane Verbo / Capitana del Lima Horta Bàsquet

“La voluntat de l'àvia Jerònima era que escampéssim les seves cendres pel Tibidabo, un lloc molt especial per a ella. Quan vaig fitxar pel Lima Horta Bàsquet, vaig al·lucinar perquè quan arribes al Virolai es veu el Tibidabo en primer pla”, recorda Vane Verbo (Granollers, 1994), capitana del conjunt hortenc, de LF Challenge.

Toni Delgado
HORTA

sigui després o, com a mínim, li escric un WhatsApp. Una capitana ha de ser un suport constant.

peu del canó, no fallen als seus entrenaments, ens ajuden moltíssim... Estem per al que necessitin.

M'has posat la pell de gallina, Vane. Entenc que tenies molta connexió amb la teva àvia. La sents a prop?

Moltíssim. Des del primer dia vaig sentir que vindria a veure'm jugar i em donaria sort. Segur que m'ajuda a ficar algun triple. Sortia a correu del col·legi per a anar a l'entrenament, però la iaia em feia passar per casa seva perquè m'havia preparat una bosseta amb el berenar: un entrepà i una fruita, i alguna sorpresa extra, com cromos, un ou Kinder...

Ser detallista et ve de família!
La Jerònima ho era molt més que jo! Qui més m'ho ha inculcat ha estat el meu pare, el Javier, que és així.

Una capitana ha de ser detallista?
I també observadora. Quan arribo a l'entrenament, miro als ulls de cada companya per saber si estan bé. Si no és el cas, parlo amb qui

És difícil trobar una banqueta tan divertida i implicada com la del Lima Horta Bàsquet. Canvien algunes jugadores, però es manté l'essència.

Som un equip molt unit i empàtic que passa moltes hores junt. Vam estar a punt de celebrar l'aniversari de la Tutu [Paula Tutusaus], que va ser el passat 18 de desembre. El 17 vam anar a sopar i el 19 al final no vam fer res perquè vam acabar tard el partit contra el Barça CBS i estàvem esgotades. "Fitxo bones persones", sol repetir el nostre entrenador. El Sergio Manzano té el do d'asseure's amb algú i ja saber com és. Afavorim que les noves se sentin bé i s'integrin de pressa al grup. Quan va arribar, la Marina Vallès era molt introvertida i des que vam muntar activitats d'equip és una altra!

Com ajudeu la Nora Galve i la Lucía Moreno, lesionades de llarga durada?

Són dues persones i jugadores increïbles que sempre estan al

Cap jugadora porta més temporades al primer equip que tu.

És el meu vuitè curs. El Lima Horta Bàsquet és casa meva, el club que va apostar per mi per a pujar a Lliga Femenina 2. Ho vam aconseguir i a partir d'allà no hem deixat de créixer.

“Necessito entendre les coses i empatitzar molt amb la gent, i m'agrada el bon rotllo”

“És la companya d'equip i capitana que qualsevol voldria: detallista, atenta, pacient, i calmada, però amb caràcter”, et retrata Eli Soriano.

Necessito entendre les coses i empatitzar molt amb la gent. M'agrada el bon rotllo i la broma, i soc la primera que em ric de mi mateixa. Intento ser una capitana accessible amb qui sempre es pot parlar. Potser volen comentar-li

alguna cosa al Sergio i em demanen consell per a fer-ho o preferixen que parli jo amb ell. Saben que poden comptar amb mi per al que necessitin.

Adaptes el missatge quan li expliques a en Sergio Manzano?

Sense modificar-lo i conservant-ne l'essència. He estat afortunada perquè des que soc capitana no hem tingut cap gran problema. Quan m'arriba l'assumpte, penso: "Perfecte, Vane, com i quan li diràs al Sergio?".

Entenc que no tot se li pot explicar...

És clar! Hi ha detalls que no surten de mi. [Riu]. Només es tracta que tothom estigui a gust i tranquil.

Vas tenir alguna capitana que et canviés la mirada i t'ajudés a ser-ho en un futur?

Soc molt de collita pròpia... Re-

cordo a Marta Cuartero en el meu primer any de sènior, al Bàsquet Femení Sant Adrià i a Copa Catalunya. Jo era la júnior que pujava i el pollet de la Marta: estava sota la seva ala. La seva protecció va ser d'ensenyança inflexible. "Això és el sènior. És el que et trobaràs", em deia. Em tenia molt fideda en l'equip.

Tu també tens pollets?

Sí! [Riem]. M'agrada cuidar les joves. Fa dies vaig felicitar les júnior Preferent pel seu ascens a Preferent A. Quan pugem amb nosaltres, les tranquil·litzo perquè no estiguin tan tensades i se centrin a obrir els ulls, escoltar i aprendre molt.

Sempre atenta a tot i a tothom...

Moltes vegades em concentro molt en la resta i m'oblido de mi, però tinc la gran sort que si tinc mala cara, algú em pregunta sempre què em passa.

Identificar-los
amb **XIP i XAPA**
és la teva obligació

i en cas de pèrdua,
pot ser la seva salvació!

Utilitzem el Porta a Porta

El millor sistema
de recollida que trobem
als pobles i ara
a les grans ciutats.

*Tria bé,
reciclem millor*

Viu en línia

Un joc de terror que ens porta a un perillós món postapocalíptic on queden pocs humans. Per a Xbox One, Switch i PS4.

No t'ho perdís

Foto: Maria Asmarat / ACN

Natura encesa

Els Jardins de Pedralbes de Barcelona acullen aquest Nadal l'espectacle de llums 'Natura encesa'. Es tracta d'una instal·lació lumínica que ofereix una experiència immersiva per deixar bocabadats petits i grans. 'Natura encesa' compta amb un milió de llums led i més d'un quilòmetre de cablejat, que permeten crear flors, ocells, bancs de peixos i tota mena de criatures amb llums. Aquesta instal·lació, que es va inaugurar el 7 de desembre, es podrà visitar fins al 23 de gener, dues setmanes més del previst. Aquesta pròrroga és fruit de l'èxit que ha tingut entre el públic.

Famosos

Úrsula Corberó (Sant Pere de Vilamajor, 1989) s'ha convertit en l'actriu catalana amb més projecció internacional gràcies a l'èxit rotund de la sèrie de Netflix *La casa de papel*. Abans l'havíem conegut com la Ruth de *Física o química* i, tirant encara més enrere, l'havíem vist a sèries de TV3 com *Ventdelplà*. És per això que veure-la al programa de Jimmy Fallon, el *late night* més important dels Estats Units (hi van totes les estrelles de Hollywood), ha sobtat el públic català i ens ha fet entendre la magnitud que està agafant la figura de Corberó, que té prop de 25 milions de seguidors a Instagram. Amb un anglès excel·lent i amb molta gràcia, l'actriu del Vallès Oriental va explicar a Fallon que Madonna és la seva fan. La mateixa cantant li va confessar quan es van trobar en un avió.

La fitxa

QUI ÉS? ÚRSULA CORBERÓ

ÉS FAMOSA PER... Ser l'actriu de moda

La sèrie 'La casa de papel' l'ha catapultat a la fama

QUÈ HA FET? Triomfar al programa de Jimmy Fallon

És el 'late night' més important dels Estats Units

A LES XARXES... Motiu d'orgull

Recorden quan sortia a 'Ventdelplà' i s'alegren del seu èxit

Llibres

Codi Gaudí
Joan Bosch

"El teniu i no ho sabeu!", etzibava el capellà de la cripta de la Sagrada Família al personal de l'hospital de pobres de la Santa Creu. Els metges no es podien creure que aquell ancià consumit de barba llarga i roba estripada que havia atropellat el tramvia de Barcelona fos Antoni Gaudí. Com havia acabat així, el més gran arquitecte del seu temps?

Teatre

Eufòria
Lara Díez Quintanilla

Un poble que vivia galopant en l'eufòria eterna es va veure amenaçat per un final. Qualsevol intent de rebel·lar-s'hi produïa l'efecte contrari. La majoria va preferir anticipar-se i esclatar abans. Qui es va quedar va haver de tirar enrere, travessar un pantà bipolar i tornar al principi per poder, a la fi, assumir que s'acabaria.
A la Sala Beckett de Barcelona.

Música

Joia
Ferran Palau

Ferran Palau ha publicat aquest desembre el seu disc més "existencialista", segons ha dit ell mateix. *Joia* (Hidden Track Records) inclou nou cançons que el cantautor collbatoní ha enregistrat al llarg d'aquest any amb Jordi Matas, en les estones lliures que tenien entre les gravacions d'artistes de la mateixa discogràfica, com Iris Deco o Anna Andreu.

Pelis i sèries

Sis dies corrents
Neus Ballús

Sis dies corrents narra una setmana a la vida d'en Moha, en Valero i en Pep, tres treballadors d'una petita empresa de fontaneria dels afores de Barcelona. En Moha, el més jove, està en període de prova i després haurà de substituir en Pep, a punt de jubilar-se. En Valero no ho veu clar: en Moha no està a l'altura i creu que els clients no acceptaran un marroquí.

el valor de la proximitat

100.812
usuaris únics metropolitans
Octubre'21 OJD

166.566
pàgines vistes
Octubre'21 OJD

liniaxarxa.cat

grup comunicació21

el diari metropolità

amic
ficcions
L'AVENTURA DE CREAR HISTÒRIES

14a EDICIÓ
FEM DE L'ESCRITURA UN JOC...

Si ets alumne de 3r o 4t d'ESO, Batx. o CFGM, inscriu-te fins al 7 de febrer de 2022 a:
www.ficcions.cat

Participa i guanya!

PlayStation iPhone Smartphones iPods Auriculars sense fil

Organitzat: **amic** (Associació de Metropolitans i Ciutadans)
Amic el treballa: **AMB** (Metropoli de Barcelona), **AMB** (Metropoli de Girona), **AMB** (Metropoli de Lleida), **AMB** (Metropoli de Tarragona)
Amb la col·laboració de: **AMB** (Metropoli de Barcelona), **AMB** (Metropoli de Girona), **AMB** (Metropoli de Lleida), **AMB** (Metropoli de Tarragona)

QUAN TORNES

La vida a les ciutats La connexió

AL TRANSPORT PÚBLIC METROPOLITÀ

La tranquil·litat La sostenibilitat

TOT TORNA

Busca el teu trajecte a **mobilitat.amb.cat/millor-ruta**

AMB Metropoli de Barcelona

ESTILS DE VIDA

‘Smishing’: alerta amb els SMS

Foto: Pexels

SEGURETAT

S *smishing* (contracció d'*SMS Pishing*) és un frau en què l'estafador envia un SMS a la víctima, convencent-la que faci clic en un enllaç. L'atacant sol conèixer alguns detalls del destinatari, com el nom o la ubicació, i això fa el missatge més realista i de confiança. Acostuma a fer servir noms d'empreses o d'entitats conegudes, com Correus o Amazon, i ofereix promocions, descomptes o diners, o bé amenaça d'haver de pagar si no es proporcionen certes dades.

Aquests SMS són perillosos si l'usuari clica l'enllaç, ja que se'l redirigeix a webs que solen imitar les originals i que serveixen per obtenir dades bancàries i informació privada. En altres casos, obliguen a trucar a telèfons d'alta tarifació o es descarreguen virus troians, amb els quals els pirates informàtics poden arribar a controlar els dispositius i obtenir informació. Per això, el Banc d'Espanya recomana desconfiar dels SMS en anglès, amb moltes faltes d'ortografia o amb males traduccions; configurar més protecció als mòbils; no instal·lar aplicacions que provinquin d'SMS ni facilitar dades bancàries ni de targetes de crèdit per SMS. I, per últim, bloquejar els números que semblin sospitosos.

per Eva Remolina, AMIC

Les claus

DESCONFIANÇA

Desconfia dels SMS que t'arribin en anglès, amb moltes faltes d'ortografia o amb males traduccions

PROTECCIÓ AL MÒBIL

Configura el teu telèfon mòbil (i altres dispositius) per millorar-ne la seguretat

PRECAUCIÓ

No instal·lis aplicacions que provinquin d'SMS ni facilitis dades bancàries ni de targetes de crèdit per SMS

BLOQUEIG

Davant el dubte, bloqueja els números de telèfon que et semblin sospitosos perquè no puguin contactar més amb tu

Foto: Pexels

Lliga per a la protecció d'animals i plantes de Barcelona

Els Nostres Horaris:

De dilluns a divendres:

Zona Gats - De 10:00h a 15:30h

Zona Gossos - De 10:00h a 17:30h

Caps de setmana

i festius:

De 10:00h a 13:00h

C/ Guarda Antón, 10 08035 - Barcelona
Tel.: 934 170 124

www.protectorabcn.es
info@protectorabcn.es

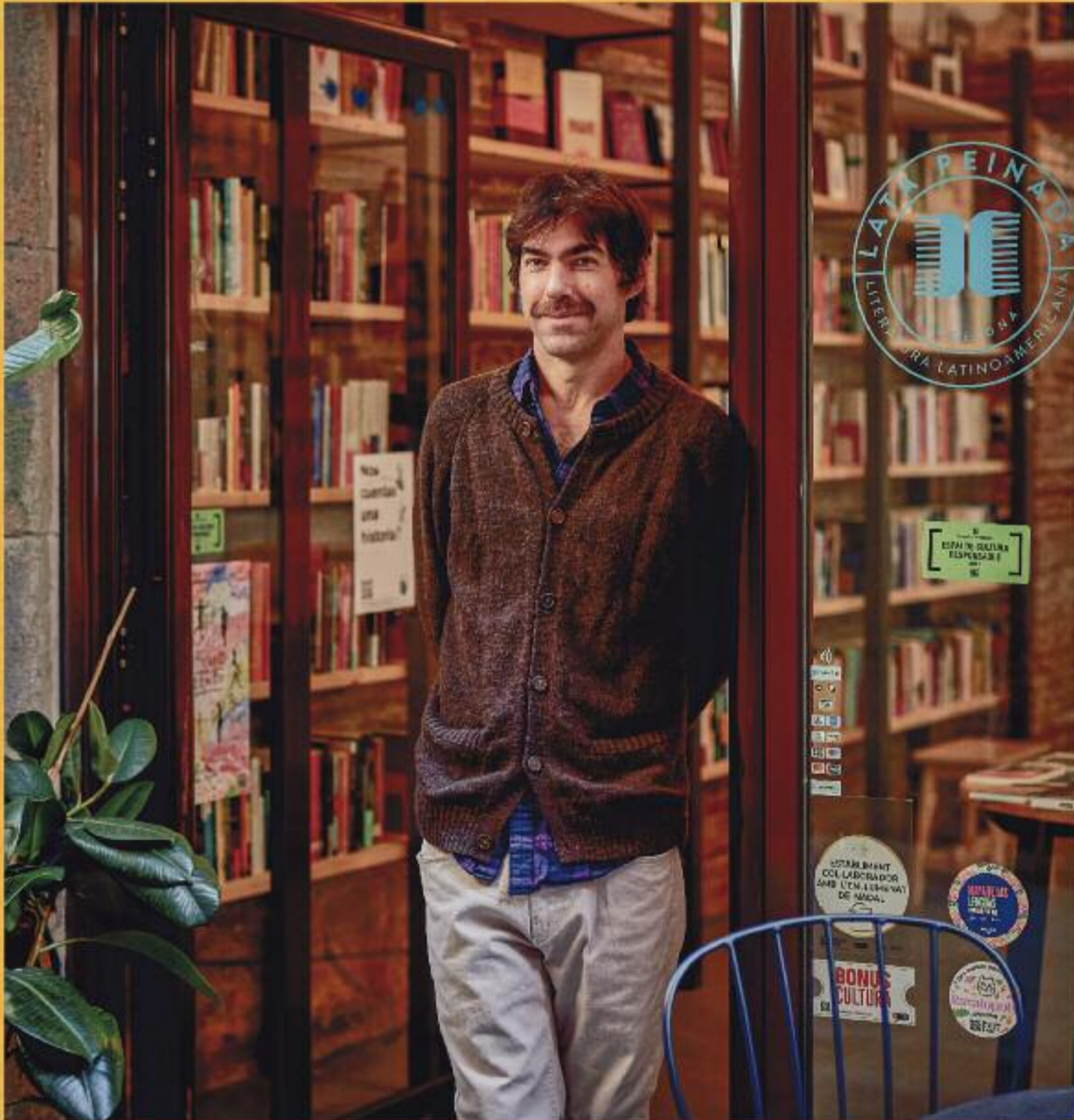
A la ciutat de Nadal les
millors botigues són
les més properes.

#CiutatdeNadal
barcelona.cat/nadal

Ajuntament de
Barcelona

vineal teu comerç

Vine a passejar, a gaudir, a emocionar-te i, ja que hi ets, vine a comprar al teu comerç.

#vineacomprar